

ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

นางสาวแววมณี ทองจันทร์

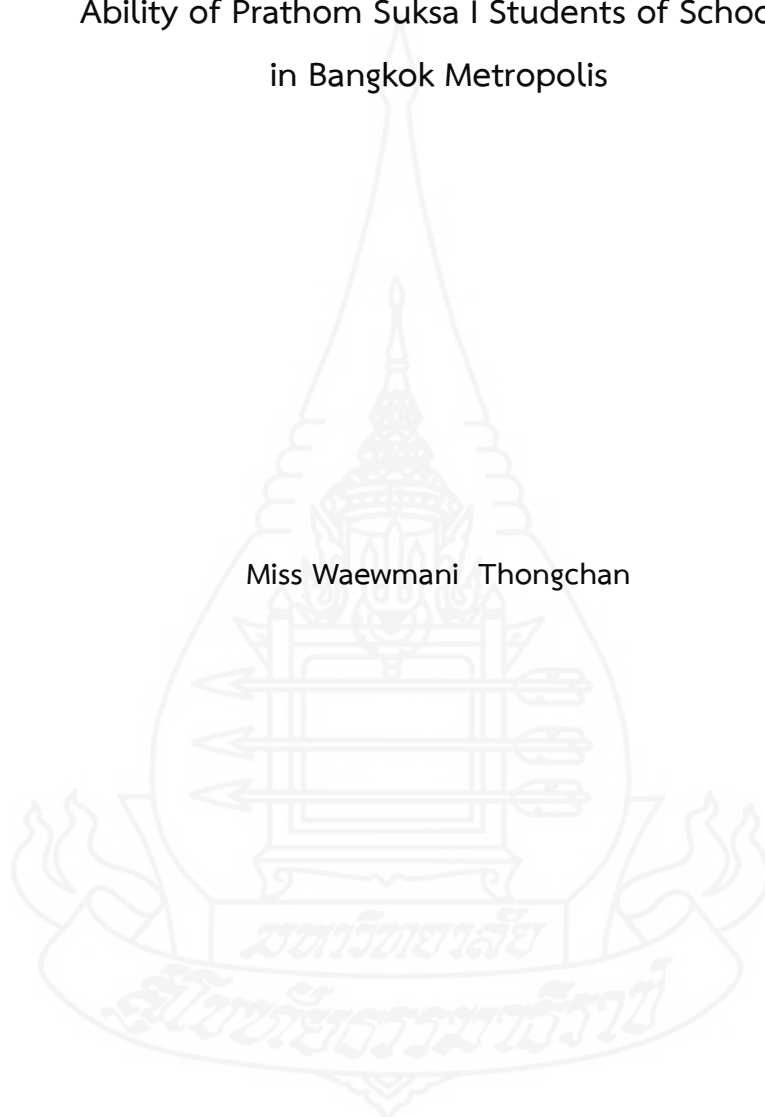

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2562

The Effects of Using Aesop Fairy Tales on Word Spelling Reading
Ability of Prathom Suksa I Students of Schools
in Bangkok Metropolis

Miss Waewmani Thongchan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

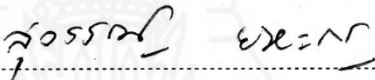
Sukhothai Thammathirat Open University

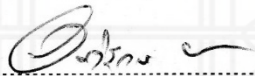
2019

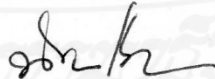
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ชื่อและนามสกุล นางสาวแวมณี ทองจันทร์
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2563

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ ณะมาน)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นรินาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิตานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ผู้ศึกษา นางสาวแววมณี ทองจันทร์ รหัสนักศึกษา 2602101160
ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิตานอีสป

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ สำหรับการเรียนการสอนโดยใช้นิตานอีสป จำนวน 6 แผน และ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ นิตานอีสป การอ่านสะกดคำ ภาษาไทย ประถมศึกษา

Independent study title: The Effects of Using Aesop Fairy Tales on Word Spelling Reading Ability of Prathom Suksa I Students of Schools in Bangkok Metropolis

Author: Miss Waewmani Thongchan; **ID:** 2602101160;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent study advisor: Dr. Suwannee Yahakorn, Associate Professor;

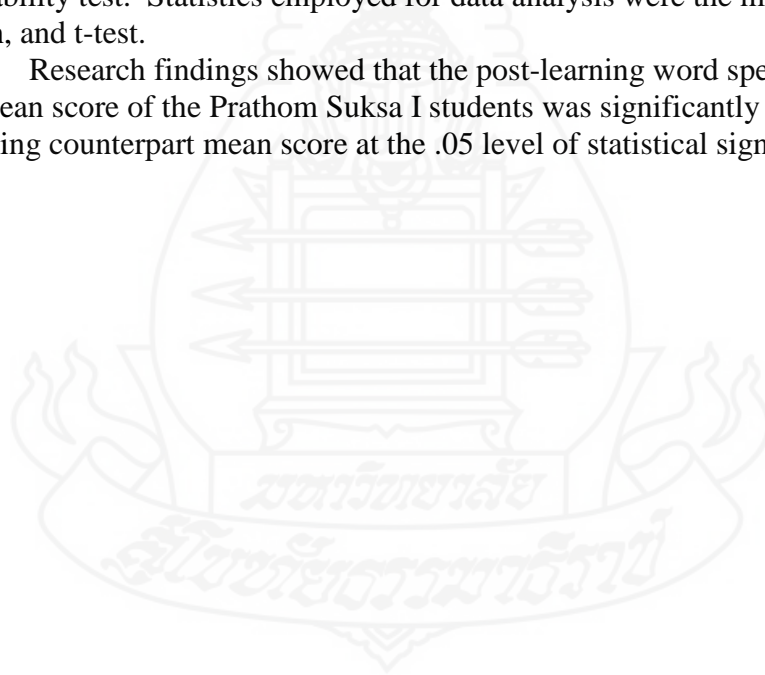
Academic year: 2019

Abstract

The objective of this research was to compare word spelling reading abilities of Prathom Suksa I students of schools in Bangkok Metropolis before and after learning with the use of Aesop fairy tales.

The research sample consisted of 24 Prathom Suksa I students of Wat Pak Bueng School under Lat Krabang District Office, Bangkok Metropolis during the second semester of the 2019 academic year, obtained by multi-stage sampling. The research instruments were (1) six learning management plans on word spelling reading for the instruction with the use of Aesop fairy tales, and (2) a word spelling reading ability test. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that the post-learning word spelling reading ability mean score of the Prathom Suksa I students was significantly higher than their pre-learning counterpart mean score at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Aesop fairy tales, Word spelling reading, Thai language, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้โดยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเอาใจใส่และติดตามการศึกษาค้นคว้าอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณดร.วราภรณ์ แก้วสีขาว คีษานิเทศก์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จังหวัดปทุมธานี นายเฉลิม เสนีย์ศรีสกุล ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 นางมยุรา เพชรรัตน์ ข้าราชการบำนาญ ครูเชี่ยวชาญ อำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลก ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการสร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายบุญลือ อุดมผล ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ที่ให้ความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือรวมทั้งการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พันจ่าเอกสอาด อิ่มทั่ว และนางศรีสุดา รัตนพล รวมทั้งคณะครูนักเรียนสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึงและทุกท่านที่สนับสนุนให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและให้กำลังใจจนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดา มารดา ครูอาจารย์ที่กรุณาอบรมสั่งสอนและบุคลากรทุกคน

แววมณี ทองจันทร์

พฤศจิกายน 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง	7
การอ่าน	12
นิทาน	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยในประเทศ	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	39
สรุปการวิจัย	39
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะ	40
บรรณานุกรม	42
ภาคผนวก	46
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
ข แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ และนิทาน.....	53
ค สรุปผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหา และองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ.....	72
ง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียน-หลังเรียน และแบบเฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียน หลังเรียน.....	80
จ แบบสรุปการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน สะกดคำ ก่อนเรียนหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	93
ฉ ผลประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
ประวัติผู้ศึกษา	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน	10
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ ระหว่างก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน เป็นสื่อ	38

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในคำกล่าวที่ว่า ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติชาวไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องทุกโอกาส ภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะนอกจากเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนไทยในชาติแล้วยังเป็นวัฒนธรรมที่แสดงค่านิยม ธรรมเนียมประเพณีความเชื่อและความศรัทธาของชาวไทย (กรมวิชาการ. 2546, น.129) อีกทั้ง ภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ตลอดจนการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การฟัง การพูดและการเขียน เพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (2) และ (3) ได้ระบุแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การฝึกปฏิบัติจริง และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการป้องกันและการแก้ปัญหา โดยสถานศึกษาต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ กล้าเผชิญสถานการณ์ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 ข, น.31) ซึ่งแนวทางดังกล่าวถือเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551, น.2) รวมทั้งการอ่านถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสารที่จะช่วยให้มนุษย์ฉลาด สามารถเพิ่มพูน ความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคมเป็นทักษะที่ จำเป็นจะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเพื่อให้สามารถนำไปเป็น

เครื่องมือในการสื่อสารความรู้ความเข้าใจกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ที่สำคัญในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Centered) มุ่งเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และเน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผสมผสานเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆ กับหัวข้อเรื่องหรือประเด็น ที่สอดคล้องกับสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิตของนักเรียนบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระ ซึ่งประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 ข, น.36) โดยทั้ง 8 สาระนี้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ที่ต้องเกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดให้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบประเมินคุณภาพภายในและประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมทั้งการทดสอบระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, น.9)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มุ่งให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551, น.35)

อีกทั้งในปัจจุบันนี้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทักษะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนที่สำคัญ คือทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ทักษะทั้ง 4

ทักษะนี้ ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ให้ถูกต้องคล่องแคล่ว แม่นยำและสัมพันธ์กัน อันที่จะพัฒนาไปถึงการฝึกทักษะการคิดควบคู่กันไปด้วย ซึ่งสามารถคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และยังคงคิดนอกกรอบเป็นระบบที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางเป็นเลิศได้ อีกทั้งยังสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา มีความตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย เห็นคุณค่าและความงามของภาษา วรรณกรรมไทย มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะการอ่านซึ่งถือเป็นพื้นฐานที่จำเป็นที่สุด การอ่านเป็นทักษะของการรับสาร และเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบันที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่มีเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นทักษะจำเป็นในการนำมาใช้ การอ่านจึงมีคุณค่าต่อชีวิตประจำวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา เป็นการเรียนการสอนที่ต้องวางมาตรฐานของการเรียนต่อในระดับสูงขึ้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านต้องคำนึงถึงการปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน สามารถอ่านได้ชัดเจน ถูกต้องรวดเร็ว ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อายุ 7-12 ปี ถือว่าเป็นวัยที่จำเป็นต้องได้รับคำแนะนำอบรมสั่งสอน ฝึกฝนให้มีทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยเริ่มต้นจากขั้นพื้นฐานของการเรียนรู้ทางภาษาเริ่มจากการจดจำพยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ หลักการสะกดคำ การอ่านคำ มาตราตัวสะกด รวมถึงการอ่านประโยคสั้นๆ พัฒนาไปถึงการอ่านเนื้อเรื่องหรือบทความที่ต้องใช้การพิจารณาหาเหตุผลประกอบได้

การอ่านสะกดคำเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดมาประสมเสียงกันทำให้ออกเสียงคำต่างๆ ที่มีความหมายในภาษาไทยการสะกดคำและแจกลูกคำ บางครั้งเรียกรวมกันว่า “การแจกลูกสะกดคำ” เพราะในการสอนสะกดคำและแจกลูกจะดำเนินไปด้วยกันอย่างกลมกลืนเพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน การสะกดคำเป็นการอ่านที่มีลักษณะต่างๆ เช่น คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีรูปวรรณยุกต์ คำอักษรนำ คำควบกล้ำ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา การสอนอ่านสะกดคำที่ได้ผลจะเริ่มสอนจากง่ายไปหายาก คือสอนจากแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ต่อด้วยคำที่มีลักษณะซับซ้อน เช่น คำอักษรนำ คำควบกล้ำ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น.14-23)

จากคำกล่าวข้างต้นสำหรับวิธีการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพนั้นครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกย้ำซ้ำทวนบ่อยๆ โดยการฝึกฝนสะกดคำซึ่งเป็นพื้นฐานในการอ่านจะช่วยให้นักเรียน จำได้และฟังเข้าใจ พูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว วิธีการที่จะฝึกความสามารถในการอ่าน ที่จะให้นักเรียนจำได้ถูกต้องแม่นยำ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะให้บรรลุจุดประสงค์นั้นต้องอาศัยเลือกสื่อประกอบการจัดการเรียนการ

สอน เพื่อเป็นการกระตุ้น ระวังใคร่อยากเรียนรู้ รวมทั้งการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยในการที่จะถ่ายทอดเพื่อจูงใจให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและสนใจมากยิ่งขึ้น

จากรายงานประจำปีของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการประเมินมาตรฐานการศึกษาสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการอ่านออกเสียงคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.27 ด้านการอ่านรู้เรื่องคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.29 รวมทั้ง 2 ด้านสมรรถนะคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.28 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ซึ่งในปีการศึกษา 2562 กำหนดเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ภาพรวมไว้ร้อยละ 80 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยในปีการศึกษา 2562 ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการอ่านออกเสียงคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.37 ด้านการอ่านรู้เรื่องคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.35 รวมทั้ง 2 ด้านสมรรถนะคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.86 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ซึ่งพบว่ายังไม่ถึงเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ภาพรวมที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 รายงานของโรงเรียนวัดปากบึง พบว่า โรงเรียนมีจุดอ่อน คือ การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงตามวิชาเอกในบางระดับชั้น คือ มีครูสอนวิชาภาษาไทยไม่ครบชั้นมีครูที่จบเอกภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพียง 1 คน ทำให้เกิดปัญหาและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน ครูที่สอนภาษาไทยเมื่อครบกำหนดปีที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ปี ส่วนมากมักจะขอย้ายกลับไปภูมิลำเนาตนเอง การขออัตรากำลังทดแทนต้องใช้เวลานาน และครูผู้สอนบางคนยังขาดทักษะหรือความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียนทำให้นักเรียนอ่านไม่คล่องและไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย จึงทำให้ไม่ถึงเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ (โรงเรียนวัดปากบึง. 2562, น.62)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่านักเรียนหลายคนมีปัญหาเรื่องการอ่านสะกดคำ การสะกดคำไม่เป็นไปตามขั้นตอนของหลักการสะกดคำ ซึ่งบางคน สะกดคำแล้วไม่ออกเสียงคำที่สะกดโดยเฉพาะคำที่มี 2 พยางค์ คือเมื่ออ่านสะกดแล้วไม่นำคำมารวมกันส่งผลให้เกิดปัญหาอ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่องไม่รู้ความหมายของคำที่อ่าน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านสะกดคำของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำเป็นต้องใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน นิทานเป็นสื่อการสอนมานานเป็นเรื่องที่กระตุ้นให้เด็กสนใจ ชอบฟัง ชอบอ่าน มีคติสอนใจให้ข้อคิด การดำเนินเรื่องกระชับ ไม่สลับซับซ้อน ตัวละครน้อยตัว รวมทั้งเนื้อเรื่องภาพประกอบสร้างความสนใจชวนให้ติดตาม สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านสะกดคำ จากเหตุผล

ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำนิทานจากหนังสือนิทานอีสป ชุดส่งเสริมการอ่าน ของโรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มาวาดภาพประกอบ และเรียบเรียงใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับระดับชั้น มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำให้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และต้องการทราบผลการใช้นิทานที่เรียบเรียงขึ้นใหม่ใช้ในการสอนอ่านสะกดคำจะมีผลต่อความสามารถทางการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้นหรือไม่ และผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้

3. สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้
ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้นิทานสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร 12 โรงเรียน 57 ห้องเรียน จำนวน 387 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ นิทานอีสป

4.2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านสะกดคำ

4.3 เนื้อหาในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การอ่านสะกดคำที่มีคำ 2 พยางค์ที่มีความหมายในนิทาน จำนวน 6 เรื่อง เรื่องละ 5 คำ ได้แก่ เรื่องลากับจิ้งหรีด เรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน เรื่องไก่กับพลอย เรื่องหมากับเงา เรื่องชวานากับงูเห่า และเรื่องกวางกับเสื่อ

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 นิทาน หมายถึง หนังสือนิทานที่ผู้วิจัยนำมาจากนิทานในหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานอ่านง่าย ของโรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ได้นำมาคัดเลือกให้ผู้ที่มีความชำนาญวาดภาพประกอบและเรียบเรียงใหม่เพื่อให้ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ นิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด เรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน เรื่องไก่กับพลอย เรื่องหมากับเงา เรื่องชวานากับงูเห่า และเรื่องกวางกับเสื่อ

5.2 ความสามารถในการอ่านสะกดคำ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านสะกดคำที่มี 2 พยางค์ที่มีความหมายจากนิทาน 6 เรื่อง คือ เรื่องลากับจิ้งหรีด เรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน เรื่องไก่กับพลอย เรื่องหมากับเงา เรื่องชวานากับงูเห่า เรื่องกวางกับเสื่อ วัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้แนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำที่มี 2 พยางค์ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเรื่องอื่นและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

6.2 เป็นแนวทางในการฝึกการอ่านสะกดคำให้กับนักเรียนโดยใช้สื่อนิทานอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิตานอัสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง
  - 1.1 ตัวชี้วัด
  - 1.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. การอ่าน
  - 2.1 ความหมายของการอ่าน
  - 2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - 2.3 การสอนอ่านสะกดคำ
3. นิตาน
  - 3.1 ความหมายของนิตาน
  - 3.2 ประเภทของนิตาน
  - 3.3 เกณฑ์การเลือกนิตานให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก
  - 3.4 ความสำคัญและคุณค่าของนิตาน
  - 3.5 ลักษณะของนิตานที่ดีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน
  - 3.6 การสอนโดยใช้นิตานอัสปเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยในประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ตาม

ความสามารถความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนา เพิ่มเติมได้สำหรับ
 สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมี 5 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ
 แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสารเขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
 เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี
 ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
 ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของ
 ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ
 และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวประวัติประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
 อย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กรมวิชาการ, 2551 ก, น.4) จะเห็นได้ว่า สาระที่
 1การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ได้กำหนดความสามารถของผู้เรียน เรื่องการอ่านไว้ว่าผู้เรียนต้อง
 สามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาสร้างวิสัยทัศน์ในการ
 ดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2546, น.24-29) ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 แสดงให้เห็นถึง
 ความสำคัญ ของการอ่านคำไว้อย่างชัดเจนและสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 ได้ให้ความสำคัญใน
 เรื่องความเข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง ของภาษาและพลังของ
 ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา การรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และได้กำหนดคุณภาพของ
 ผู้เรียนไว้ว่า เมื่อเรียนจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วต้องสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี
 เป็นอันดับแรกรวมทั้งสามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้การอ่านอยู่
 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการ

อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สำหรับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) ตัวชี้วัด

- (1) อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ
- (2) บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
- (3) ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- (4) เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- (5) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
- (6) อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน
- (7) บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวัน

- (8) มีมารยาทในการอ่าน

1.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 600 คำ ประกอบด้วย

- (1) คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์
- (2) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
- (3) คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ
- (4) คำที่มีอักษรนำ

ในการศึกษาหลักสูตรครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พุทธศักราช 2562 (ฉบับปรับปรุง 2563) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ทำการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้การอ่าน ได้แก่ การอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา อ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ อ่านคำที่มีอักษรนำ อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น บทร้องเล่นและ บทเพลง เรื่องราวในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระอื่น ๆ การอ่านตามความสนใจและเหมาะสมกับวัย และหนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน และกำหนดให้มีตัวชี้วัด คือ 1) อ่านออกเสียงสะกดคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ 2) บอกความหมายของคำและข้อความ 3) ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4) เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน และได้กำหนดการอ่านไว้ใน สาระที่ 1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการ

ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ดังมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (กระทรวงศึกษาธิการ, น.44 – 45) ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้สถานศึกษา
ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	○ การอ่านออกเสียงสะกดคำและบอกความหมายของคำ คำคล้องจองและข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำมหัสจรรย์ - ชื่อต้นไม้ในสวนพฤกษศาสตร์
ป.1/2 บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	
ป.1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	○ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น
ป.1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	- นิทาน (นิทานพื้นบ้าน นิทานอีสป)
ป.1/5 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	- เรื่องสั้นๆ (เรื่องราวประวัติวัดปากบึง,คลองสองต้นนุ่น)
อ่าน	- บทร้องเล่นและบทกลอน (บทอาขยานหลัก คำขวัญจังหวัดกรุงเทพมหานคร)
	- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่นๆ
ป.1/6 อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	○ การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้สถานศึกษา
ป.1/7 บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> ○ การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (เครื่องหมายต่างๆ ในโรงเรียน วัด ปากบึง) - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย (เครื่องหมายสัญญาณไฟจราจร ยาอันตราย สารพิษ)
ป.1/8 มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ○ มารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสาระการอ่าน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง มุ่งให้ผู้เรียนได้อ่านออกเสียงสะกดคำ คำยากในบทเรียน และบอกความหมายของคำ คำคล้องจองและข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย

- คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์
- คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
- มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ
- คำมัทศรรย์ และชื่อต้นไม้ในสวนพฤกษศาสตร์ในโรงเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระที่ 1 การอ่าน โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัด สิ้นใจแก้ปัญหาสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้น เข้าใจความหมายของคำ สำนวน โวหาร การบรรยายการพรรณนาการเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำ สำนวน และเนื้อเรื่องและใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน

2. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความสรุปความ หาความสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถ

อ่านนำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสิน คาดการณ์และใช้การอ่าน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้และค้นหาเพิ่มเติม

3. สามารถอ่านในใจและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้คล่องและรวดเร็วถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธีและจากบทร้อยกรองที่มีคุณค่าทางความคิด และความงดงามทางภาษา สามารถอธิบายความหมายและคุณค่า นำไปใช้อ้างอิง เลือกอ่านหนังสือ สารสนเทศทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามจุดประสงค์อย่างกว้างขวาง มีมารยาทการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ, 2551, น.10)

2. การอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

Albert และ Edward (อ้างใน กล้า พิมพวงษ์, 2543, น.9) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การได้มาซึ่งความหมายที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการรับสัญญาณที่เป็นเครื่องหมายทางภาษาของผู้เขียนและความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน

Harp และ Brewere (อ้างใน กล้า พิมพวงษ์, 2543, น.9) กล่าวว่า การอ่าน เป็นผลของกระบวนการสร้างความหมายโดยการผสมผสานระหว่างความมุ่งหมายของผู้เขียน และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านโดยตรง

D.Lapp และ J.Flood. (อ้างใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2539, น.2) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านแปลความคำสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรให้เข้าใจ ขั้นตอนของกระบวนการมี 3 ระดับคือ

ระดับที่ 1 การรับรู้ตัวอักษรคำ ประโยคและข้อความ

ระดับที่ 2 การแปลความหมายของคำ ประโยคและข้อความ

ระดับที่ 3 การทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้อ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ช่วยในการตัดสินใจ

ในคำกล่าวของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, น.2) กล่าวว่า การอ่านมีความหมายหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับผู้สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องว่า จะให้ความหมายอย่างไร นักการศึกษาจะพิจารณาความหมายของการอ่านด้านการเรียนการสอนของครูส่วนนักจิตวิทยาจะพิจารณาถึงความพร้อม การรับรู้ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และนักภาษาศาสตร์จะพิจารณาการอ่านเกี่ยวกับ ตัวอักษร คำ ประโยคและข้อความ ด้วยเหตุนี้ครูภาษาไทยจึงควรพิจารณาการอ่านหลายด้าน เพื่อประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะกับนักเรียน

ในคำกล่าวของทศนีย์ ศุภเมธี (2535, น.24) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงการแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมา สัญลักษณ์ในภาษาไทยคือคำข้อความจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ในการสอนอ่านเพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูด และการเขียน ได้อย่างถูกต้อง

โดยสรุปความได้ว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการต่างๆ ที่ผู้อ่านได้แปลความหมายของ คำ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรพิมพ์หรือเขียนออกมาเพื่อให้ตัวเองเข้าใจ ซึ่งเป็นผลของกระบวนการสร้างความหมายโดยผสมผสานกันระหว่างความมุ่งหมายของผู้เขียนและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่ผ่านๆ มา ซึ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านในแต่ละครั้งย่อมแตกต่างกันไปในทุกครั้งที่อ่าน ในการอ่านครั้งหนึ่งๆ อาจมีจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างแตกต่างกันไปตามโอกาสที่ผู้อ่านมุ่งเน้นที่จะให้เกิดขึ้น

2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านของพนิตนันท์ บุญพามี (2542, 11-12) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่าน 5 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้เหมาะสำหรับผู้รักความก้าวหน้าและเป็นการส่งเสริมผู้อ่าน ให้มีความรอบรู้ในเรื่องตนสนใจ ซึ่งมีจุดประสงค์ 5 ประการ ได้แก่
  - 1.1 เพื่อหาคำตอบในเรื่องที่ต้องการหรือเรื่องที่ยังมีข้อสงสัยและเป็นปัญหาข้องใจ
  - 1.2 เพื่อศึกษาหาความรู้โดยละเอียดหรือโดยย่อ
  - 1.3 เพื่อรับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริง เพื่อให้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ปัจจุบัน
  - 1.4 เพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ทั่วไปและความรู้ในสาขาวิชาซึ่งต่างๆ
  - 1.5 เพื่อรวบรวมข้อมูลมาทำรายงานหรือทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
2. อ่านเพื่อเกิดความคิด ความคิดของคนจะเจริญงอกงามได้ต้องอาศัยการกระตุ้นเตือนให้ใฝ่คิด การมองเห็นรอบด้านช่วยให้มีทรรศนะกว้างขวางขึ้น ช่วยให้การแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจได้ดีมีข้อบกพร่องน้อย
3. การอ่านเพื่อเข้าใจแนวคิดที่สำคัญเป็นการจัดลำดับ ชั้นแนวคิดของผู้เขียน พร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นๆ ขึ้นมาขณะเดียวกันก็เป็นชวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย
4. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อการพักผ่อนคลายความเครียดจากงานประจำ ในบางครั้งก็อ่านเพื่อฆ่าเวลาหรือใช้เวลาให้หมดไป มักเป็นจุดมุ่งหมายของอ่านหนังสือ

ประเภท ร้อยกรอง นวนิยายเรื่องสั้น นิทาน บทละคร เป็นต้น ซึ่งงานเขียนเหล่านี้มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้สึกรักพัฒนาอารมณ์ตลอดจนความสะอาดใจในระดับต่างๆ

5. อ่านเพื่อปรับบุคลิกภาพ การอ่านสามารถพัฒนาความรู้สติปัญญาความคิดและทัศนคติได้ดีโดยเฉพาะการอ่านเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ผู้รักการอ่านจะเป็นคนทันสมัย มีความรู้กว้างขวาง น่าคบหาสมาคม เพราะมีข่าวสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

จากคำกล่าวเรื่องจุดมุ่งหมายของการอ่านกานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546, น.90-92) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองเจริญงอกงามขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิมต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจึงเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่างๆ เพื่อการประกอบอาชีพเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่นเข้าใจตนเองดีขึ้นเพื่อรู้ความเป็นไปในโลกสถานที่ที่ห่างไกลคนที่แตกต่างเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมที่ต่างออกไป เพื่อเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตน และเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์วิจัยต่างๆ จะช่วยให้ทรรศนะของผู้อ่านกว้างขวางขึ้นการอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้น แนวความคิดของผู้เขียนพิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจอารมณ์และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายการอ่านหนังสือที่เนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ความคิด ได้มีความสุขกับความไพเราะของภาษา ได้หัวเราะสนุกเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนต้องการมีหน้ามีตาความนับถือในสังคมต้องการความสำเร็จในชีวิตซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะสมปรารถนาทุกประการการอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ ได้ประโยชน์ดีกว่า ไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตน เพื่อสร้างบุคลิกภาพขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ทางานอดิเรกใหม่ๆ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือ ข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลเพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้านเพื่อสนองอารมณ์ บางอย่างในขณะนั้นหรือสร้างอารมณ์ที่ต้องการ บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเองและปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

ในเรื่องจุดมุ่งหมายของการอ่านสมพร จารุณัฐ (2549, น.27-31) ได้กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการอ่านว่า การตั้งคำถามแบบปลายเปิดว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไรเป็นวิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ดีเวลาอ่านเรื่องอะไรก็ตามควรพยายามแปลงหัวเรื่องเป็นคำถามให้ติดเป็นนิสัย บางคนอาจเขียนคำถามไว้ข้างๆ หัวข้อเรื่องการตั้งคำถามก่อนการอ่านในลักษณะเช่นนั้นช่วยให้เรามีจุดมุ่งหมายในการอ่าน

สรุปได้ว่าจากจุดมุ่งหมายของการอ่านของนักวิชาการการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ ย่อมมีบทบาทสำคัญสำหรับใช้กำหนดแนวทางของการอ่านในปัจจุบันของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การที่เรา รู้จักเลือกให้เหมาะสมกับเวลาโอกาสและลักษณะของผู้เรียนรายบุคคล ก็ย่อมที่จะช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการขึ้นอยู่กับว่าการจัดกิจกรรมขณะนั้น

2.3 การสอนอ่านสะกดคำ

ความหมายการสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่านการสะกดคำมีหลายวิธี ในเรื่องการการสอนอ่านสะกดคำ เด็กที่เริ่มเรียนให้สามารถอ่านออกเสียง และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือ มีวิธีการสอนหนังสือตามที่นักวิชาการ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2559, น.32) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนภาษาไทยที่ยึดผู้เรียนเป็นหลักนั้นบทเรียนในภาษาไทยบทหนึ่งๆ ต้องจัดแนวการสอนเหมือนกันทุกบทประกอบด้วย

1. การสอนในใจ
2. การสอนอ่านออกเสียง
3. การใช้ภาษาและหลักภาษา
4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. พัฒนาทักษะทางภาษา
6. การอ่านบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง อ่านเสริมบทเรียนหรือการสอนซ่อมเสริม

เสริม

จากคำกล่าวในเรื่องการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนแรกอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น นักวิชาการ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553, น.204) ได้กล่าวถึงหลักในการสอนสะกดคำดังนี้

1. เริ่มสอนจากสระที่ง่ายที่สุด เช่น สระ -า
2. ใช้แผนผังความคิดแจกลูกโดยเลือกคำที่มีความหมายก่อน
3. ผู้เรียนอ่านออกเสียงและทำความเข้าใจความหมาย
4. นำคำจากแผนผังความคิดมาแต่งประโยค

5. อ่านประโยคจากสะกดคำที่แต่ง

6. เขียนประโยคที่แต่ง

ซึ่งในการสอนอ่านสะกดคำในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสอนอ่านสะกดคำ ดังนี้

1. สะกดตามรูปคำ เช่น มา สะกดว่า มอ - อา - มา

วาง สะกดว่า วอ - อา - งอ - วาง

ว่าง สะกดว่า วอ - อา - งอ - วาง - ไม้เอก - ว่าง

2. สะกดโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกด

เช่น วาง สะกดว่า วอ - อา - วา - วา - งอ - วาง

ว่าง สะกดว่า วอ - อา - วา - วา - งอ - วาง - วาง - เอก - ว่าง

3. คำที่มีสระอยู่หน้าพยัญชนะ ให้สะกดพยัญชนะก่อนสระเสมอ

เช่น เจ สะกดว่า จอ - เอ - เจ

โบ สะกดว่า บอ - โอ - โบ

4. คำที่เป็นสระลดรูปหรือสระเปลี่ยนรูป อาจสะกดได้ดังนี้

เช่น วัน สะกดว่า วอ - อะ - นอ - วัน หรือ วอ - ไม้หันอากาศ - วอ - วัน

จน สะกดว่า จอ - โอะ - นอ - จน หรือ จอ - นอ - จน

แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แข็ง หรือ ขอ - แอะ - ไม้ไตคู่ - งอ - แข็ง

เต็ม สะกดว่า ตอ - เอะ - มอ - เต็ม หรือ ตอ - เอะ - ไม้ไตคู่ - มอ - เต็ม

5. คำอักษรควบ อาจสะกดได้ดังนี้

5.1 สะกดเรียงตัวอักษรเพื่อการเขียนให้ถูกต้อง

เช่น กลาย สะกดว่า กอ - ลอ - อา - ยอ - กลาย

ปราง สะกดว่า ปอ - รอ - อา - งอ - ปราง

ควาย สะกดว่า คอ - วอ - อา - ยอ - ควาย

5.2 สะกดตัวควบพร้อมกันเพื่อออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัด

เช่น กลาย สะกดว่า กลอ - อา - ยอ - กลาย

ปราง สะกดว่า ปรอ - อา - งอ - ปราง

ควาย สะกดว่า ควอ - อา - ยอ - ควาย

6. คำอักษรนำ อาจสะกดได้ดังนี้

6.1 สะกดเรียงตัวอักษรเพื่อการเขียนให้ถูกต้อง

เช่น อยาก สะกดว่า ออ - ยอ - อา - กอ - อยาก

หลอ สะกดว่า หอ - ลอ - ออ - หลอ

สมาน สะกดว่า สอ - มอ - อา - นอ - สมาน

6.2 อ่านอักษรนำแล้วจึงสะกดเพื่อออกเสียงคำให้ถูกต้อง

เช่น อยาก สะกดว่า หยอ – อา – กอ – อยาก

หนา สะกดว่า หนอ – อา – หนา

สมาน สะกดว่า สะหมอ – อา – นอ – สมาน

7. คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่มีตัวการันต์ใช้หลักสังเกตรูปคำ
รู้ความหมายของคำและจำคำให้ได้โดยอ่านและเขียนอยู่เสมอ เช่น วันจันทร์ สาเหตุ

จากคำกล่าวข้างต้นสำหรับการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้ จะเน้นการอ่านสะกดคำโดยนำคำสองพยางค์ที่มีความหมายจากนิทานมาสอนก่อน การสอนอ่านสะกดจะใช้วิธีการ สะกดเรียงตัวอักษรเพื่อการเขียนให้ถูกต้อง การสะกดคำเรียงตามตัวอักษรเมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้วนักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องของนิทานตามครู ซึ่งจะอ่านไปที่ละประโยคแล้วพาสะกดคำที่นักเรียนอ่านไม่คล่องไปพร้อมๆ กัน จากนั้นเริ่มอ่านเนื้อเรื่องใหม่อีกครั้ง ถ้ายังไม่คล่องจะสะกดคำซ้ำๆ จนสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้อง

3. นิทาน

3.1 ความหมายของนิทาน ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของนิทาน ซึ่งมีนักวิชาการและหน่วยงานหลายหน่วยงานที่ให้ความหมายของนิทานไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2546, น.588) ได้ให้ความหมายของคำว่า “นิทาน” เป็นเรื่องเล่ากันมาแต่เดิม เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป

วิไล มาศจรัส (2551, น.13) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานอีสป นิทานชาดก ในทางคติชนวิทยาถือว่านิทานเป็นเรื่องเล่าสืบสานต่อๆ กันมาถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในหลายอย่างของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีคุณค่าซึ่งนิทานนั้นจะมีทั้งนิทานเล่าปากเปล่าจดจำกันมาแบบมุขปาฐะและนิทานที่มีการเขียน การบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ภาทิพ ศรีสุทธิ (2552, น.1) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า หมายถึง เรื่องเล่าสืบต่อกันมาเป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุดกล่าวกันว่านิทานมีกำเนิดพร้อมๆ กับครอบครัวมนุษยชาติ เหตุที่เล่าแต่เริ่มแรกเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงแล้วเล่าสู่กันฟังมีการเสริมเติมแต่งให้พิสดารมากยิ่งขึ้นจนห่างไกลจากเรื่องจริง

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539, น.8) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการผูกเรื่องขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและสอดแทรกคติสอนใจลงไป

ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2545, น.9) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อๆ มาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่อง สังกข์ทอง ปลาบู่ทอง หรือโสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กันฟังจากปู่ย่าตายายของเราเป็นทอดๆ กัน ไปรุ่นแล้วรุ่นเล่าบางครั้งก็แพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่งไปสู่ท้องถิ่นหนึ่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทอง อาจมีหลายสำนวนแล้วแต่ความทรงจำความเชื่อ อารมณ์ของผู้เล่าและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสืบทอดกันมาปากต่อปาก รุ่นสู่รุ่น หรือจากท้องถิ่นหนึ่งไปสู่อีกท้องถิ่นแต่เดิมเสริมเรื่องราวเพื่อให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินและสอดแทรกคติสอนใจนิทานจึงเป็นสิ่งที่มีความคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาจากอดีตถึงปัจจุบัน

3.2 ประเภทของนิทาน การแบ่งประเภทของนิทานสามารถแบ่งได้หลายประเภท เช่น แบ่งตามเขตพื้นที่แบ่งตามยุคสมัย แบ่งตามดรชนีแบบเรื่องหรือแบ่งตามชนิดของการเล่านิทาน แต่ที่นิยมกันมากคือ การแบ่งตามรูปแบบของนิทาน การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน สามารถจำแนกและแบ่งได้ตามเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องราวของนิทานซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงวิธีการแบ่งประเภทของ นิทานตามรูปแบบนิทานไว้ ดังนี้

จากคำกล่าวของเกริก ยุ้นพันธ์ (2539, น.20-22) ได้กล่าวถึง การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทานโดยได้แบ่งนิทานออกเป็นประเภทต่างๆ ไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. เทพนิทานหรือเทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปราเป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริง เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหารตัวเอกของเรื่องหรือตัวละครเด่นๆ จะมีอภินิหารหรือ เวทย์มนต์ฤทธิเดชฉากหรือสถานที่ในเนื้อเรื่องมักจะเป็นสถานที่พิเศษหรือสถานที่ที่ถูกกำหนดขึ้นมา

2. นิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน มักจะเป็นนิทานที่ถูกกล่าวขานตกทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีแหล่งที่มาของการสร้าง การเกิด เป็นต้น

3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เสียดสีเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับชีวิต และความ เป็นอยู่ ร่วมกันในสังคมมนุษย์บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้พึงพิถีพิถันละเอียดรอบคอบ และไม่ประมาท ช่วยเหลือและเมตตาต่อผู้อื่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่มีการกล่าวอ้างถึงบุคคลที่เป็นตัวละครเอกมีความสามารถ อดอาจและกล้าหาญ นิทานวีรบุรุษมักเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆ ไว้แต่มีฉากหรือสถานการณ์นำต้นต้นหรือเกินความเป็นจริง เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนานและทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลผู้ที่เป็นวีรบุรุษนั้นมีความสามารถและน่าสนใจ

จริงๆ ส่วนมากเป็นวีรบุรุษของชาติที่สร้างบ้านเมือง เช่น เรื่องท้าวแสนปม ไกรทอง พระร่วงวาจาสิทธิ์ พระเจ้าสายน้ำผึ้ง

5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวของเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่งใดและอธิบาย พร้อมตอบคำถามเรื่องราวต่างๆ ด้วย เช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ เรื่องราวเกี่ยวกับที่มาของฟ้าแลบฟ้าร้องเป็นสาเหตุมาจากรามสูรขว้างขวานใส่นางเมขลา เหตุใดกาจึงมีขนดำ

6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อโดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือความเป็นจริงลึกลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ เป็นต้น

7. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอกและมีการเปรียบเทียบเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคมสอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไขเป็นบางครั้ง หรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อมหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเองมักเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีที่มีความสนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุมที่ตลกขบขัน สนุกสนานทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขเนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับไหวพริบเรื่องราวแปลกๆ เหลือเชื่อเกินจากความเป็นจริง

ในคำกล่าวของจรรยาบรรณ บัญญัติ (2526, น.15) ได้กล่าวไว้ว่านิทานแบ่งเป็นประเภทได้ ดังนี้

1. นิทานปรัมปรา เป็นเรื่องที่สมมุติขึ้น เช่น ปลาบู่ทอง สโนไวท์และ ซินเดอเรลล่า
2. นิทานท้องถิ่น เป็นนิทานเรื่องสั้น เรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อ ประเพณี ใจกลางเป็นเรื่องจริงหรือเค้าโครงเรื่องจริง

3. นิทานเทพนิยาย เป็นนิทานที่ตัวเอกมักจะเป็นนางฟ้า
4. นิทานเรื่องสัตว์มีสัตว์เป็นตัวเอก มีการกระทำ การพูดอย่างคน และนิทานประเภทนี้แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

4.1 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทคติธรรม เช่น นิทานอีสป นิทานชาดก เป็นต้น
4.2 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทที่เด็กๆ ชอบให้เล่าซ้ำเป็นนิทานเกี่ยวกับความไม่
การแก้แค้น การผจญภัยในแง่ขบขัน

และในคำกล่าวของตำรา ณ เมืองใต้ (อ่างใน น้ำฝน ปิยะ, 2543, น.11) ได้จำแนกนิทานออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. นิทานภาษิต เป็นนิทานที่เนื้อหาสั้น ๆ และมีตัวละครเป็นสัตว์เป็นสำคัญ เช่น นิทานอีสป เป็นต้น

2. นิทานเทพนิยาย ตัวละครมักจะเป็นมนุษย์แต่มีศักดิ์สูงเป็นเจ้าหญิงเจ้าชาย

3. นิทานชาวบ้าน เป็นนิทานพื้นบ้านที่เล่าขานสืบต่อกันมาแต่โบราณ เนื้อหาในนิทาน มักอ้างอิงสถานที่ๆ มีอยู่จริงในท้องถิ่น เช่น ไกรทอง เป็นต้น

4. นิทานชาดก เป็นนิทานที่อยู่ในคัมภีร์ เป็นคำสอนของผู้แสดงธรรมพระภิกษุ มักนำมาเทศนาสั่งสอนเป็นข้อคิดเตือนใจเช่น พญานกแขกเต้า เป็นต้น

3.3 เกณฑ์การเลือกนิทานให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก นักการศึกษาได้เสนอเกณฑ์ในการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก ดังนี้

ในคำกล่าวที่นารี ศิริทรัพย์ (2529, น.12-13) ได้กล่าวถึงหลักการเลือกนิทานว่า ควรมีลักษณะเป็นเรื่องง่ายๆ แต่มีความสมบูรณ์ในตัว เน้นเหตุการณ์อย่างน้อยให้เด็กพอคาดคะเนเรื่องได้บ้างอาจสอดแทรกเกร็ดความรู้ที่ชวนให้เด็กสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เพื่อให้เรื่องมีรสชาติตื่นเต้น เร้าความสนใจแก่เด็ก มีบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กส่วนมากยังไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เป็นความเรียงได้พอมีการกล่าวคำ สัมผัสและถ้อยคำ วลีที่เด็กจะจดจำ ได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น หรือนิทานที่เด็กสามารถจินตนาการตามได้ ใช้ภาษาที่สละสลวย ซึ่งได้เลือกสรรแล้วว่า มีความเหมาะสมกับวัยของเด็กเป็น อย่างยิ่ง ควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในครอบครัวและเรื่องราว ที่เกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องที่เด็กจินตนาการตามได้เรื่องที่เกิดขึ้นในครอบครัวของเด็ก แต่ละคนไม่เหมือนกัน เนื่องจากความแตกต่างระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจครูผู้สอนจึงควรเลือกเรื่อง ที่เหมาะสมกับเด็กส่วนใหญ่ให้สอดคล้องกัน

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของพรจันทร์ จันทวิมล (2529, น.29-30) ได้กล่าวถึงหลักการเลือกนิทานว่า เป็นเรื่องง่ายๆ ที่มีความสมบูรณ์ในตัวของตนเอง เน้นเหตุการณ์อย่างเดียวพอให้เด็กคาดคะเนได้บ้าง มีการเดินเรื่องรวดเร็ว มีตัวละครน้อยและมีลักษณะที่จำได้ง่าย มีบทสนทนาหลายๆ ใช้ภาษาง่ายๆ ประโยคสั้นๆ การกล่าวคำซ้ำๆ หรือคำสัมผัสจะช่วยให้จดจำได้ง่าย สร้างความรู้สึกความพอใจให้กับเด็กเนื้อเรื่องเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัว สัตว์เลี้ยง หรือเรื่องที่เด็กจินตนาการ ตามได้ควรมีความยาวไม่เกิน 15 นาที

และในคำกล่าวของจันทร์เพ็ญ สุภาพผล (2535, น.29) ได้กล่าวถึงหลักการเลือกนิทานที่เน้นถึงโครงสร้างของเรื่องว่าเน้น เรื่องที่จัดให้สำหรับเด็กโครงเรื่องน่าประทับใจชวนติดตาม ฉากของเรื่อง สถานที่ เวลาที่เกิดของเรื่องจุดเริ่มต้นของเรื่องเกิดที่เวลาใดควรดำเนินเรื่องให้สอดคล้องกับจุดเริ่มต้น ตัวละครมีลักษณะและพฤติกรรมของผู้มีความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการใช้ภาษาของเรื่อง ต้องเข้าใจง่าย

จากที่ศึกษาเกณฑ์การเลือกนิทานให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ครูสามารถนำนิทานแต่ละประเภทมาใช้ในการเรียนการสอน แต่ควรจะคำนึงถึงความสนใจของเด็กแต่ละวัย การใช้ภาษาที่เหมาะสม ความยากง่ายของเนื้อเรื่อง จะทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการอ่าน อ่าน

อย่างไรที่จะให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน มีจินตนาการคิดตามเนื้อเรื่องของนิทาน เหตุผลของการกระทำของตัวละครนั้นๆ เพื่อให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้

3.4 ความสำคัญและคุณค่าของนิทาน

ในความสำคัญและคุณค่าของนิทาน นิทานนับได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและอยู่คู่กับเด็กๆ นอกจากให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กๆ ได้สร้างจินตนาการของตนเองและยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนาและเตรียมความพร้อมขั้นพื้นฐาน ไปสู่พัฒนาการด้านต่างๆ ต่อไปได้ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทาน ดังนี้

ในคำกล่าวของม.ล. จ้อย นันทวิษรินทร์ (2526, น.44-46) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่า การเล่านิทานเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ วิธีหนึ่งที่ไม่มีแบบแผนเป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลเร็วกว่าการ เรียนรู้อย่างมีระบบแบบแผน เด็กจะพอใจที่จะเรียนรู้ประสบการณ์จากนิทาน ตั้งแต่เมื่ออ่านหนังสือเองได้ จึงแสวงหาประสบการณ์จากการอ่าน และได้เลือกสิ่งที่ต้องการอ่านด้วยตนเองซึ่ง จะช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

รวมถึงคำกล่าวของล้วน เลิศอวาส (2542, น.6) ได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าหรือประโยชน์ของนิทานไว้ ดังนี้

1. นิทานเป็นเรื่องที่เด็กชอบฟัง นิทานมีทั้งอารมณ์ขัน ตื่นเต้น รัก โกรธ หลง เศร้าโศกของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช เทวดา ภูตผีปีศาจ
2. นิทานช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน ฟัง พูด และการเขียนเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว ครู ศิษย์ และสังคมให้ความใกล้ชิดกัน

และที่สำคัญจากคำกล่าวของวิเชียร เกษประทุม (2539, น.9-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าหรือประโยชน์ของนิทานไว้ ดังนี้

1. นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่เบื่อหน่าย
2. นิทานช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัวเด็กบางคนอาจมองผู้ใหญ่ว่าเป็นบุคคลที่ขี้บ่นชอบดุด่า น่าเบื่อหน่ายหรือน่าเกรงขามแต่ถ้าผู้ใหญ่มีเวลาเล่านิทานให้เด็กฟังบ้าง นิทานที่สนุกๆ ก็จะช่วยให้เด็กอยากอยู่ใกล้ชิดผู้ใหญ่ ลดความเกรงกลัวหรือเบื่อหน่ายผู้ใหญ่ลง
3. นิทานให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ
4. นิทานให้ข้อคิดและคติเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟัง เช่น ให้ซื่อสัตย์เชื่อฟังผู้ใหญ่ ให้พูดจาไพเราะอ่อนหวาน ให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ให้ขยันขันแข็ง เป็นต้น

5. นิทานช่วยสะท้อนถึงภาพสังคมในอดีตในหลายๆ ด้าน เช่น ลักษณะของสังคมวิถีชีวิตของประชาชน ตลอดจนประเพณีค่านิยมความเชื่อ

ดังเช่นข้อความที่มาสสนับสนุนความสำคัญของนิทานจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น.11-16) ได้ให้ความสำคัญของนิทานไว้ว่านิทานเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่เพราะนอกจากนิทานจะช่วยให้เด็กๆ มีความสุขสนุกสนานแล้วยังเป็นโลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์แบบที่คอยช่วยถักทอสายใยความรักความฝัน สานสัมพันธ์อันอบอุ่นความละมุนละไมในกลุ่มสมาชิกของครอบครัว อีกทั้งนิทานยังให้แง่คิดคติสอนใจ และปรัชญาชีวิตอันล้ำลึกแก่เด็ก โลกของนิทานมีความสำคัญต่อพัฒนาการเด็ก ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาเด็กทางด้านลักษณะชีวิต เด็กได้เรียนรู้ถึงลักษณะชีวิตที่ดีผ่านนิทานที่ปรารถนาให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดี เช่น มีคุณธรรมจริยธรรม มีความกล้าหาญ มีความยุติธรรม
2. ช่วยพัฒนาเด็กด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่มีอยู่มากในนิทานซึ่งเด็กจะได้รับรู้ถึงบุคลิกภาพที่ดีที่จะช่วยให้อยู่ในสังคมได้อย่างดี เช่น ความเชื่อมั่น การรักษาตน ความสุภาพอ่อนน้อม ความมีมารยาทที่ดี ความเป็นผู้นำ
3. การพัฒนาเด็กทั้งความรู้และปัญญา
4. การพัฒนาเด็กในด้านทักษะและความสามารถ
5. การพัฒนาเด็กในด้านสุขภาพ นิทานเป็นกระบวนการหนึ่งที่กำหนดบทบาทในด้านสุขภาพให้เกิดแก่เด็ก

จากความสำคัญและคุณค่าของนิทานที่นักวิชาการกล่าวไว้ข้างต้น ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า นิทานช่วยให้เด็กได้รับความเพลิดเพลิน เสริมสร้างจินตนาการ เสริมบุคลิกภาพจากการเอาแบบอย่างที่ดีของตัวละครในนิทาน อีกทั้งยังเสริมสร้างสติปัญญา อารมณ์สังคม สุขภาพจิตที่ดี และยังปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับตัวเด็กจากการที่ได้รับความอบอุ่นใกล้ชิดกับครอบครัว ครู คนในสังคมและบุคคลรอบข้าง

3.5 ลักษณะของนิทานที่ดีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

ในงานวิจัย เรื่อง ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะของนิทานที่ดีที่ควรนำมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน จากนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้

วิธีสอนอ่านสะกดคำโดยใช้นิทาน นิทานสามารถนำมาใช้ในการสอนความรู้ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีและยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีช่วยสร้างความเข้าใจก่อให้เกิดคุณธรรมในจิตสำนึกและส่งเสริม จินตนาการให้แก่นักเรียนโดยการเล่านิทานให้ฟังหรือการให้เด็กเป็นผู้อ่านเองทำความเข้าใจโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะเพื่อให้เกิดแรงจูงใจใคร่เรียน ตามที่นักวิชาการได้กล่าวถึง ดังนี้

ในคำกล่าวของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, น.6) ได้กล่าวถึงการสอนโดยใช้นิทานว่า นิทานมีความเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมกิจกรรมการอ่าน เนื่องจากนิทานมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนอันจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความอยากรู้อยากเรียน

รวมไปถึงคำกล่าวของศจี แถวถิ่นทอง (2539, น.663-715) ได้กล่าวถึง หลักเกณฑ์ในการอ่านนิทานและการเล่านิทาน ว่ามีหลักการปฏิบัติโดยทั่วไปคล้ายคลึงกัน ควรเลือกนิทานที่มีเนื้อหาและภาษาง่ายให้เหมาะสมกับวัย เพศ และรสนิยมทั่วไปการอ่านนิทานโดยทั่วไปผู้อ่านต้องรู้จักอ่านคำสำคัญหรือความสำคัญให้เข้าใจความหมายเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

อีกทั้งอาจารย์ ใจเที่ยง (2540, น.190) ได้กล่าวถึงวิธีสอนโดยใช้นิทานว่า ควรเริ่มด้วยการสร้างความสนใจให้แก่เด็กก่อนใช้เวลาให้เหมาะสม ควรมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ความยาวของเรื่องไม่ยาวเกินไปจนทำให้เกิดความสับสนเน้นความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน ควรเน้นตัวละครสำคัญของเรื่องมากกว่า ควรใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเด็ก

และยังมีนักวิชาการอีกท่าน คือบันลือ พฤกษ์วัน (2533, น.26) ได้กล่าวถึงลักษณะของนิทานที่ดีควรนำมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนว่าควรมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. นิทานเป็นเรื่องสั้นจบในตัว
2. ประกอบด้วยตัวละครน้อย อาจเป็นลูกเสือหรือเด็กวัยเดียวกัน
3. นิทานเป็นเรื่องความเป็นเหตุเป็นผลง่าย ๆ ระหว่างตัวละคร
4. สรุปเรื่องได้ง่าย เพราะเรื่องราวไม่ซับซ้อน
5. นิทานหรือเรื่องราวที่สามารถแสดงประกอบเรื่อง แล้วสรุปเรื่องตั้งชื่อเรื่องได้
6. เป็นเรื่องราวที่ให้แนวคิดประพจน์ปฏิบัติแก่เด็กผู้อ่านได้ดี

ในคำกล่าวของศรีรัตน์ เจ็งกลิ่นจันทร์ (2538, น.64) ได้กล่าวว่า นิทานที่ดีจะกระตุ้นอารมณ์ตอบสนองให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกกลัว รัก กังวล เครียดและอารมณ์ผ่อนคลาย เปลี่ยนไปตามเนื้อเรื่องและช่วยฝึกจินตนาการของผู้อ่านได้อีกด้วย

ในคำกล่าวที่สอดคล้องกันของณรงค์ รอดพันธุ์ (2542, น.34) ได้กล่าวถึงลักษณะของนิทานที่ดี ควรมีลักษณะมีความสอดคล้องกับความสนใจของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. มีความเคลื่อนไหวอยู่ในเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่จะเล่าแก่เด็กๆ ควรจะให้มีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไรได้มากที่สุด เด็กทุกคนอยากรู้อยากเห็นว่าเมื่อเกิดเรื่องขึ้นเช่นนี้แล้วจะเป็นอย่างไรต่อไปอีก ตัวสำคัญของเรื่อง พระเอก ผู้ร้ายทำอะไร ทำแล้วเป็นอย่างไร
2. มีเนื้อเรื่องเข้าใจ ทำให้เกิดความตื่นเต็นอยากรู้อยากฟังไปจนจบการผูกเรื่องต้องให้แบบเนียนและมีเรื่องปลุกย่อยที่น่าออกนอกทางได้น้อยที่สุด

3. มีคำซ้ำ ข้อความซ้ำๆ และคำคล้องจองเป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กตั้งใจ เช่นนิทานเรื่องยายกะตา เป็นต้น

จากที่นักวิชาการดังกล่าวได้กล่าวถึงลักษณะของนิทานที่ดีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของนิทานที่ดีที่ควรใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรเป็นนิทานที่มีตัวละครน้อย เรื่องราวไม่สลับซับซ้อน การดำเนินเรื่องกระตุ้นความสนใจ เร้าใจ มีความเคลื่อนไหวอยู่ในเรื่องมีคำซ้ำข้อความที่คล้องจองให้เด็กตั้งใจจดจำได้ง่าย และเป็นเรื่องที่มีแนวคิดคติสอนใจให้นำไปประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ดี ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในอนาคตและที่สำคัญนำมาใช้เป็นสื่อในการเสริมสร้างทักษะต่างๆ ทางภาษาไทยได้เหมาะสมกับวัยซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการเลือกที่จำน่านิทานมาเป็นสื่อในการสอนอ่านสะกดคำให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ได้อย่างเหมาะสม

3.6 การสอนโดยใช้นิทานอีสปเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อเรื่องจากนิทานอีสป ซึ่งเป็นเรื่องสั้นซึ่งให้คติสอนสอดแทรกศีลธรรมและสอนบทเรียนให้แก่เด็กๆ รูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจสำหรับเด็กและเนื้อเรื่องมักจะมีอารมณ์ดี และสนุกสนาน และเป็นเรื่องเล่าที่เล่าต่อๆ กันมาเป็นตำนานมานานนับปีจนไม่อาจรู้ปีที่แน่นอนได้

1. **ความหมายและที่มาของนิทานอีสป** นิทานอีสปที่เด็กๆ ได้รับรู้จากการเล่าสืบต่อกันมานั้น หมายถึงนิทานที่ชาวกรีกเล่าไว้เมื่อประมาณศตวรรษที่ 6 ที่มาที่อยู่ภายใต้ชื่อ “นิทานอีสป” นั้นมีอยู่มากมายเป็นพันๆ เรื่องแต่นิทานเหล่านี้อีสปไม่ได้เป็นผู้แต่งเรื่องเองทั้งหมด เพราะบางเรื่องก็เป็นเรื่องที่เล่าสู่กันฟังมาก่อนสมัยอีสปแล้ว และบางเรื่องผู้แต่งเพิ่มเติมลงไปเป็นการยากที่จะระบุไปว่าเรื่องใดไม่เป็นของอีสป หรือเรื่องใดกันแน่เป็นนิทานอีสปที่แท้จริง

2. **ประวัติอีสป** อีสปนั้น คือ ผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาขี้ริ้ว ตัวเตี้ยแคระ หลังค่อมข้างพิกลพิการ แต่ภายในรูปร่างอันอัปลักษณ์นั้นตรงข้ามกับรูปร่างหน้าตาโดยสิ้นเชิง ซึ่งเขามีสติปัญญาเฉียบแหลม ไหวพริบ เฉลียวฉลาดจนทำให้เขาพ้นจากภาวะการณ เป็นทาสในที่สุด ลักษณะดังกล่าวพ้องกับการบันทึกของแมกซิมุส พลาณูเดช พระที่กรุงคอนสแตนติโนเปิลในศตวรรษที่ 14 และมีลักษณะตรงกับรูปสลักหินอ่อนที่หมู่บ้านอัลบานีในกรุงโรมทุกอย่าง ชีวิตทาสของอีสปเริ่มตั้งแต่เขาเกิด เมื่อประมาณ 620 ปี ถึง 560 ก่อนคริสตกาล เขาอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้านายที่สืบทอดต่อกันมาถึง 2 คน ในเมือง ซามอส (หรือประเทศกรีกในปัจจุบัน) โดยคนแรกคือ แซนธัส ซึ่งความมีไหวพริบของอีสปได้ช่วยให้นายของเขาชนะการพนัน ครั้งหนึ่งเมื่อแซนธัสไปทำทนายกับชายผู้หนึ่งว่าสามารถตีมน้ำทะเลจนแห้งได้ แต่ในที่สุดการพนันครั้งนั้นก็ถือว่าเป็นโมฆะ เพราะอีสปต่อรองว่าต้อง

ให้ชายผู้นั้นไปหยุดยั้งแม่น้ำทุกสายไม่ให้ไหลลงทะเลให้ได้เสียก่อน เพราะไม่เช่นนั้นถึงแม้ว่าแซนทิส ตีมน้ำในทะเลเข้าไปเท่าไร ก็จะไม่สามารถตีมน้ำทะเลแห่งขอดได้สักทีและคนถัดมาคืออิดจ์มอน ซึ่ง เขาผู้นี้ได้ปลดปล่อยอีสปให้พ้นจากความเป็นทาสเพื่อเป็นรางวัลในความฉลาดของเขา เมื่ออีสปได้รับ อิสรภาพแล้วเขาได้เข้าไปอยู่ในวังของกษัตริย์คริสตัสทำให้มีโอกาสพบกับรัฐบุรุษและเหล่านักปราชญ์ ของเอเธนส์ ครั้งหนึ่งอีสปมีโอกาสได้เข้าเฝ้าผู้ปกครองชื่อเพซิสเตตุส ซึ่งอีสปได้แสดงความสามารถ โดยการเล่าเรื่อง “กบเลือนาย” ชักชวนให้ชาวเมืองเลื่อมใสกับการปกครองของเพซิสเตตุส เป็น ผลสำเร็จนับได้ว่าอีสปเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในสมัยกรีกโบราณที่สามารถยกฐานะตัวเองให้พ้นจาก การดูถูกเหยียดหยามของชนชั้นทาสขึ้นมาเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมเหมือนกับนักปรัชญาในยุค หลังๆ ตัวอย่างเช่น แพลโต เมนิปุสและเอพิคเตตุส แต่แล้วชีวิตของอีสปได้จบลงในระหว่างเดินทาง ไปวิหารอพอลโล ในเมืองเดลฟี เขาถูก ชาวเมืองที่โกรธแค้นจับตัวโยนลงมาจากหน้าผาสูง นัก ประวัติศาสตร์บางท่านกล่าวไว้ว่าเขาเลื่อมใสกับการปกครองของเพซิส จากการศึกษาของ การดูถูกเหยียดหยามของ ชนชั้นทาส ขึ้นมาเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมเหมือนกับนักปรัชญาในยุคหลังๆ ตัวอย่างเช่น แพลโต เมนิปุสและเอพิคเตตุส ซึ่งทำยสุดแล้วในชีวิตของอีสปได้จบชีวิตลงที่หน้าผาสูงชัน

แต่นักประวัติศาสตร์บางท่านกล่าวไว้ว่า อีสปถูกแก้แค้นเพราะเรื่องเล่าเสียชื่อเสียงผู้อื่น บ้าง ก็กล่าวว่าถูกปล้นเพราะได้เงินจำนวนมากมาจากกษัตริย์คริสตัส บ้างก็กล่าวว่าถูกตามล่าเพราะขโมย ถ้วยทองคำ อีสปไม่เคยจดบันทึกเรื่องของเขาไว้เลยแต่ที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนักนิทานสอนใจเป็นร้อย ๆ เรื่องก็สร้างชื่อเสียงให้เขาเป็นที่รู้จักและจดจำกันจวบจนถึงทุกวันนี้ โดยทาสชาวมาซิโดเนียชื่อ ฟริตัสในยุคของจักรพรรดิออกุสตุสแห่งจักรวรรดิโรมัน เป็นผู้รวบรวมเขียนขึ้นเป็นภาษาลาตินเป็นครั้งแรก เรื่องของเขาถูกลิ้มเลียนไปเป็นร้อยๆ ปีทีเดียว จนเมื่อมีการค้นพบในวิหารวัดเขาเอเธอส และนับ จากนั้นเป็นต้นมาเรื่องราวอมตะทั้งหลายก็ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ กันมากกว่า 250 ภาษาทั่วโลก โดยเหตุที่เรื่องเล่าแต่ละเรื่องของอีสป นำเสนอให้เห็นผลดีผลร้ายจากการกระทำต่างๆ ผ่านตัว ดำเนิน เรื่องจากสิ่งสารพัดที่เปรียบเทียบให้เข้าใจได้ง่าย และมีคติสอนใจจึงได้รับความนิยมนำมา ตีพิมพ์เผยแพร่ นำมาใช้เล่านิทานหรือร้องเล่นเป็นบทละครจนทำให้มีเรื่องราวแตกต่างกันไป หลากหลายสำนวนและเราเชื่อว่าเรื่องเล่าของอีสปไม่เคยล้าสมัย แม้กาลเวลาผ่านไปเป็นพันปีแล้วก็ตาม ทั้งยังได้รับการสืบทอดต่อไปอีกนานเท่าอนัน (วิมาลี วิวัฒนกุลพาณิชย์, 2549, น.2)

3. จุดมุ่งหมายของนิทานอีสป เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่านิทานอีสปนั้นจะสอดแทรก ข้อคิดคติธรรมสอนใจ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสรุปได้ ดังนี้

3.1 เพื่อสอนคติธรรม จุดมุ่งหมายที่เป็นที่ทราบกันทั่วไปของนิทานอีสปเพื่อใช้ในการสอน ดังเห็นได้จากนิทานแทบทุกเรื่อง เมื่อเล่าจบแล้วจะสรุปลงเป็นสุภาษิตทำนอง “นิทานเรื่องนี้ สอนให้รู้ว่า.....” เดิมทีเดี่ยวอีสปคงจะไม่ได้เล่าเพื่อแสดงคำสอนเสมอไป แต่เล่าเพื่อการอยู่รอดของ ชีวิตก็ได้ เพราะอีสปเป็นทาสจะพูดอะไรตรงๆ ก็กลัวจึงเล่านิทานเปรียบเทียบจึงหลุดพ้นจากความ

เป็นทาส ดังที่คำกล่าวของ วิเทศ กรณีย์ (2529, น.51) กล่าวว่า.....“แกเป็นคนชำนาญการเล่าดีนาย ไมโกรธกลับชอบฟังในที่สุดยกให้พ้นทาส”

3.2 เพื่อแก้ปัญหาสังคมจุดมุ่งหมายอีกประการหนึ่งเพื่ออธิบายปัญหาโต้แย้งของบุคคลในชีวิตจริง โดยใช้ตัวละครที่เป็นสัตว์ต่าง ๆ เป็นอุปมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตัวละครที่ปรากฏในนิทาน ย่อมสะท้อนให้เห็นสภาพของมนุษย์นั่นเอง สมัยเมื่ออีสปยังอยู่ในสำนักคอลลัส (Cnoesus) ประเทศลิเบีย เขาได้ท่องเที่ยวไปยังกรุงเอเธนส์ในรัชสมัยของเปซิสตราตัส และได้เล่าเรื่อง “กบเลือกนาย” ให้ชาวเอเธนส์ฟังเพื่อชักจูงให้ชาวเอเธนส์พอใจในเจ้าผู้ครองนครคนเดิมไม่ให้เปลี่ยนตัวเจ้าผู้ครองนครคนใหม่ เพราะขณะนั้นประชาชนไม่พอใจเจ้าผู้ครองนครของตน และเมื่อฟังนิทานเรื่องนี้แล้วชาวเมืองก็ไม่เปลี่ยนใจ นับว่าอีสปใช้นิทานเพื่อแก้ปัญหาให้แก่สังคมด้วย

3.3 เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของอีสปเอง สำหรับนิทานบางเรื่อง อีสปเล่านิทานเพื่อช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในชีวิตของเขา เช่น ตอนที่อีสปถูกชาวเมืองเดลฟี (Delphi) กล่าวหาว่าขโมยถ้วยสำหรับดื่มเหล้าจาก วิหาร อพอลโล (Apollo) เขาได้เล่าเรื่องนกอินทรีกับแมงข้าง (Eagle and Beetle) ให้ชาวเมืองฟังเพื่อแก้ข้อกล่าวหา และเขาได้เล่าเรื่องอุบายของหมาจิ้งจอก (The Fox's trick) เพื่อโต้แย้งกับคณะลูกขุนในข้อหายกยอกที่เมืองแซมโซ (Samsa)

3.4 เพื่อการยังชีพของอีสปเอง จุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของอีสปเมื่ออีสปใช้การเล่านิทาน เป็นเครื่องมือเลี้ยงชีพทำนองเดียวกับโสเมทเวในอินเดีย ทั้งนี้เพราะอีสป คือผู้มีความสามารถในการการเล่านิทานอย่างยอดเยี่ยม แม้เขาเป็นทาสก็ใช้ความสามารถในการเล่านิทานจนหลุดพ้นจากความเป็นทาสเมื่อรับราชการ ก็ใช้นิทานสร้างความพอใจให้แก่เจ้านาย

4. การเข้ามาในประเทศไทยของนิทานอีสป ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเมื่อไรแน่แต่ถ้าจะย้อนหลังพิจารณาเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับกรีกจะเห็นว่ามีความสัมพันธ์กันตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาโดยเฉพาะในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชมีชาวกรีกคนหนึ่งคือ คอน สะแตนดินฟอนคอน เข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทยสมัยนั้น แต่ในประวัติศาสตร์และวรรณคดีสมัยนั้นไม่ได้กล่าวถึงนิทานอีสปได้เลย ถึงอย่างไรก็ตามนิทานอีสปจะเข้ามาสู่ประเทศไทยแล้วในรูปมุขปาฐะเล่าสู่กันฟัง ตามธรรมดาของคนที่ดีต่อสัมพันธ์กันและต้องมีต้นฉบับภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศไทยอย่างแน่นอนแม้จะไม่ได้ระบุว่าตรงกับสมัยใดแน่ไม่ใช่เข้ามาทางอินเดียในรูปนิทานอีสปฉบับสันสกฤตในประเทศไทย เคยพบแต่ต้นฉบับภาษาอังกฤษ เช่น ฉบับของวิลเลียม แคล็คตัน (William Caxlton) ฉบับของโจเซฟ จาคอบส์ (Joseph Jacobs) แปลจากฉบับ ของโจเซฟ จาคอบส์ (Joseph Jacobs)

ตามหลักฐานที่ปรากฏพอจะหาที่มาได้ในการถ่ายทอดนิทานอีสปเป็นภาษาไทยจากต้นฉบับ ภาษาอังกฤษ ผู้กล่าวถึงนิทานอีสปเป็นท่านแรกคือพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังได้กล่าวมาแล้วตอนต้นว่า พระองค์ได้แปลนิทานอีสปจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ให้ชื่อว่า

“อีสปปรกรณ์ม” แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่หาต้นฉบับหนังสือดังกล่าวไม่ได้ พบแต่ “โคลงสุภาชิต อีสปปรกรณ์ม” ที่ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ท้ายนิทานที่ทรงแปลจาก ภาษาอังกฤษเพียง 18 บท จากนิทาน 18 เรื่อง ซึ่งพิมพ์รวมอยู่ในหนังสือ “บทละครเรื่องเงาะป่าและประชุมโคลง สุภาชิต” ถ้าพิจารณา ระยะเวลาที่ทรงแปลก็ต้องก่อน พ.ศ. 2447 คือก่อนปีที่ทรงพระราชทานพระบรมราชาธิบาย เรื่อง นิบาตชาดก เพราะในพระบรมราชาธิบายนี้ทรงกล่าวถึงนิทานอีสปเชิงเปรียบเทียบกับนิทานชาดกไว้ ด้วย แสดงว่าได้ทรงแปลและศึกษานิทานอีสปที่แพร่อยู่ในภาษาไทยปัจจุบันส่วนใหญ่แปลมาจาก ภาษาอังกฤษ เช่น นิทานอีสป ของ ยศ วัชรเสถียร (2505 : 168) แปลจากฉบับของ โจเซฟ จา คอบส์ (Joseph Jacobs)

5. ประโยชน์ของนิทานอีสป ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1 ใช้เล่าเรื่องโน้มน้าวใจให้เด็กรู้จักหนังสือนิทานดี ๆ เป็นการเริ่มปลูกฝัง นิสัยรักการอ่านหนังสือแต่เด็ก

5.2 สร้างความเพลิดเพลินให้แก่เด็กและช่วยสนองความปรารถนาของเด็ก

5.3 เนื้อหานิทานช่วยปลูกฝังคุณธรรม ความดี ความเป็นสุภาพชนความ ละเอียดอ่อนขึ้นในจิตใจเด็ก

5.4 สร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเลียนแบบที่ดีให้แก่เด็ก

5.5 เด็กๆ ชอบฟังนิทานเพราะให้อารมณ์ที่หลากหลาย

5.6 ส่งเสริมทักษะการอ่าน การพูด การฟังและการเขียน

5.7 เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว ครู ลูกศิษย์และสังคมให้มีความสนิท ใกล้เคียงกัน

5.8 ได้รับประสบการณ์ด้านรูปแบบการใช้ภาษาความหมายของคำ คำคม

5.9 รู้จักการปฏิบัติตนในสังคม เข้าใจบทบาทของตนและความพร้อมในการคบ หาสมาคมกับผู้อื่น (รัฐจวน อินทรกำแหง, 2517, น.82)

จากที่ได้ศึกษา ประวัติ ที่มาของนิทานอีสป สรุปได้ว่า นิทานอีสปเป็นสิ่งที่ช่วย ให้เด็กได้พัฒนาในทุกด้านทางภาษา ทักษะการอ่าน การพูด การฟังและการเขียน รวมทั้งเสริมสร้าง พฤติกรรมทางสังคม อารมณ์ สติปัญญา ยังเป็นเรื่องก่อให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละด้านอย่าง หลากหลายรวมทั้งสามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีเพราะเป็นสิ่งที่เด็กชอบนิทานยัง เป็นสิ่งเร้าให้เด็กเกิดอารมณ์ไปตามนิทานที่ได้ฟัง ทำให้เด็กเกิดความสนใจ กระตือรือร้นสนใจที่จะ เรียน เด็กเรียนด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน สามารถจดจำและกล้าแสดงออกปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และยังสามารถแก้ไขพฤติกรรมจากตัวแบบในนิทานที่เด็กชอบ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำโดยใช้นิทานเป็นสื่อ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานในการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ทั้งทางภาษาไทยและนิทานยังนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาอื่นด้วย ดังนี้

สุมณฑา วงษ์สวัสดิ์ (2551, น.74) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมนนทบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง และแบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ ที่แสดงถึงพัฒนาการด้านทักษะการฟังของนักเรียนในการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้

สายสมร อดทนดี (2552, น.54) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุขเกษม จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าเมื่อนิทานอีสปเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

และงานวิจัยของ นาทยา สาคร (2556, น.24-26) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานอีสป ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานอีสปสามารถพัฒนาการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กนของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานอีสปได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่านิทานที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้ได้ทราบว่านิทานสามารถพัฒนาหรือมีผลต่อความสามารถด้านต่างๆ มีผลต่อความสามารถของนักเรียนในทักษะด้านต่างๆ ทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย รวมทั้งยังนำนิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วยซึ่งไม่ได้จำกัดแค่เพียงการจัดการเรียนการสอนในภาษาไทยเท่านั้นจะเห็นได้ว่านิทานจึงมีประโยชน์มีคุณค่า มีความสำคัญอย่างหลากหลาย และยังม้งานวิจัยอื่นๆ อีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวมา ณ ที่นี้ที่เห็นคุณค่าและความสำคัญ

ของนิทาน จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำนิทานมาใช้เป็นสื่อในการสอนอ่านสะกดคำ
ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้นิทานอีสป โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร 12 โรงเรียน 57 ห้องเรียน จำนวน 387 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คนที่ได้มาโดยการสุ่ม แบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน จำนวน 6 แผน

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัย ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จากนิทานที่ผู้วิจัยได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ 6 เรื่องก่อนเรียน เรื่องๆ ละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ หลังเรียนเรื่องละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบ 3 ตัวเลือก ก ข ค

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร และคู่มือในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น.37-55) เพื่อศึกษาสาระสำคัญ หลักการ แนวคิด จุดมุ่งหมาย
- 2) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร คู่มือการวัดผลประเมินผลเพื่อเป็นแนวทางในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้และเป็นแนวทางในการออกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานในการสอนอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนอ่านสะกดคำ
- 4) ศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 5) คัดเลือกนิทานอีสปเรื่องที่เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยนำมาจากนิทานในหนังสือนิทานอีสป ชุดส่งเสริมการอ่าน ของโรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ได้นำมาคัดเลือกและเรียบเรียงใหม่เพื่อให้ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ นิทานเรื่องลาบกับจิ้งหรีด เรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน เรื่องไก่กับพลอย เรื่องหมากับเงา เรื่องชวานากับงูเห่า และเรื่องกวางกับเสือ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน เนื้อหานิทานต้นต่อน่าสนใจ เนื้อเรื่องกระชับชัดเจน ตัวละครมีน้อย แล้วส่งให้ผู้มีความชำนาญในการวาดภาพประกอบ ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้เชี่ยวชาญ จากจำนวน 3 ท่าน ในการวิจัยครั้งนี้ด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับระดับชั้น ประกอบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

(1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน ลาบกับจิ้งหรีด

(2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน เด็กชายกับตุ๊กแตน

(3) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน
ไต่กับพลอย

(4) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน
หมากับเงา

(5) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน
ชวานากับงูเห่า

(6) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่อง สะกดคำตามนิทาน
กวางกับเสื่อ

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ทั้ง 6 แผนเสนออาจารย์ที่
ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่องสะกดคำตามนิทานทั้ง
6 แผน ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ พร้อมแบบ
ประเมินแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหา
และรูปแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
ทั้ง 3 ท่าน ซึ่งแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำ มีเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม
4	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีมาก
3	หมายถึง	คุณภาพในระดับดี
2	หมายถึง	คุณภาพในระดับพอใช้
1	หมายถึง	คุณภาพในระดับปรับปรุง

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทาน ทั้ง 6 แผน
มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละด้านตาม
เกณฑ์และองค์ประกอบที่กำหนดขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ หากคุณภาพทั้งชุดโดย
การหาค่าเฉลี่ย และพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลค่า
4.51 - 5.00	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม
3.51 - 4.50	คุณภาพในระดับดีมาก
2.51 - 3.50	คุณภาพในระดับดี
1.51 - 2.50	คุณภาพในระดับพอใช้
1.00 - 1.50	คุณภาพในระดับปรับปรุง

จากผลการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ สรุปผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4.23 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับคุณภาพในระดับดีมาก

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัย ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนจากนิทานทั้ง 6 เรื่องๆ ละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนจากนิทาน ทั้ง 6 เรื่องๆ ละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบ 3 ตัวเลือก ก ข ค ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ก ข ค +

3) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา ความถูกต้องและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

4) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมภาษาและเหมาะสมกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด ในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อท่านเห็นว่าสอดคล้อง

0 เมื่อท่านไม่แน่ใจ

- 1 เมื่อท่านเห็นไม่สอดคล้อง

5) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งพบข้อบกพร่องของ คือ ให้ตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้แน่ใจว่าแบบทดสอบบางข้อที่คลุมเครือว่าเป็นเสียงสระอะ สระแอะ หรือสระเออะ สระเอ อาจจะมาจากสระลรูป ถ้าหาข้อมูลสนับสนุนไม่ได้ให้เปลี่ยนคำนั้นไปเลย ผู้วิจัยได้เปลี่ยนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดขึ้น โดยใช้สูตรหาค่า IOC (Index of Item Objective congruence) เพื่อหาผลรวมของคะแนนของข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด จากนั้นนำเทียบเกณฑ์ที่กำหนด ผลการประเมินปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งฉบับได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.93 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่น่าไปใช้ได้ ในระหว่าง 0.67-1

6) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องแล้วคัดเลือกที่เหมาะสม จำนวน 30 ข้อไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 / 3 ที่เคยเรียนการอ่านสะกดคำมาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หลังจากนั้นนำกระดาษคำตอบที่นักเรียนทำข้อสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 หลังแล้วรวมคะแนนของแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบต่อไป

7) นำผลการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ทุกข้อ (ตามภาคผนวก)

8) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการตรวจคุณภาพจากข้อ 7) ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับตามสูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) จากสูตร KR 20 ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่น่าไปใช้ได้

9) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถที่ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพซึ่งถือเป็นฉบับที่สมบูรณ์ทั้งแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดละ 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คน โดยมีขั้นตอน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยเตรียมสิ่งแวดล้อมสถานที่ สื่อ อุปกรณ์ให้มีความพร้อมล่วงหน้าก่อนทำการสอนจริง โดยจัดสภาพห้องเรียนและนักเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1.2 ก่อนทำการทดลองสอน ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้หาคุณภาพตามขั้นตอนแล้ว จำนวนทั้งหมดรวม 30 ข้อ แบบปรนัย 3 ตัวเลือก ก ข ค

3.1.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ที่ได้ระบุไว้จนครบทั้ง 6 แผนๆ ละ 1 เรื่องๆ ละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 ชั่วโมง

3.1.4 หลังจากสิ้นสุดการทดลองทำการทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ เรื่องสะกดคำตามนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบ สลับข้อ สลับตัวเลือกกับแบบทดสอบวัดความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน แล้วตรวจนับคะแนน

3.1.5 นำคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 12 ชั่วโมง ตั้งแต่เดือน กันยายน ปีการศึกษา 2563

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ ทั้งการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ ค่าที และการหาค่าค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง ผลการใช้นิตานอัสบที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอการ
วิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการ
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนักเรียน
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน โดยนำข้อมูลจากผลคะแนน
การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 24 คน มาลงข้อมูลเพื่อนำผลที่
ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ช่วงของการวัด	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทดสอบ (t-test)
ก่อนการทดลอง	24	30	15.33	51.10	3.29	16.366
หลังการทดลอง	24	30	22.46	74.90	2.84	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ก่อนการทดลองโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.33 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.10 และคะแนนหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 22.46 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.90 และเมื่อมีการทดสอบค่าเฉลี่ยดังกล่าว ด้วยสถิติการทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test แบบ Dependent Samples) พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง มีผลต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่าเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้นิทานในการสอนอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลำดับขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้
ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานสอนอ่านสะกดคำ ในครั้งนี้พบว่าความสามารถในการอ่านสะกดคำสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้นิทาน เนื่องจากผู้วิจัยได้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านสะกดคำตามนิทาน ทั้ง 6 ที่ผู้วิจัยนำมาจากนิทานในหนังสือนิทานอีสป ชุดส่งเสริมการอ่าน ของโรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ได้นำมาคัดเลือกให้ผู้ที่มีความชำนาญวาดภาพประกอบและเรียบเรียงใหม่เพื่อให้ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ นิทานเรื่องลาภกับจิ้งหรีด เรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน เรื่องไก่กับพลอย เรื่องหมากับเงา เรื่องชวานากับงูเห่า และเรื่องกวางกับเสือ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน เนื้อหานิทานตื่นตื้นน่าสนใจ เนื้อเรื่องกระชับชัดเจน ตัวละครมีน้อยทำให้

นักเรียนสนใจใคร่ติดตามเนื้อเรื่องและต้องการที่จะแสดงบทบาทสมมติให้ตัวเองเป็นตัวละครในนิทานเรื่องนั้นๆ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนพยายามที่จะอ่านสะกดคำให้ได้เพื่อจะรู้เนื้อเรื่องในนิทานตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องเพื่อที่จะแสดงให้สมบทบาท การจัดการเรียนรู้จึงเต็มไปด้วยความสนุกสนาน

จากการที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานจึงทำให้เกิดความร่วมมือในกับกิจกรรมที่ครูจัดให้และทุกคนดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งระบบกลุ่มและเพื่อนช่วยเพื่อนในการสอนเพื่อนที่อ่านไม่คล่องให้ฝึกอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง และสามารถอ่านสะกดได้ นอกจากนั้นแล้วนักเรียนยังนำเนื้อเรื่องของนิทานที่ผู้วิจัยได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ทั้ง 6 เรื่องนำกลับไปให้ผู้ปกครองสอนอ่านแล้วกลับมาอ่านในห้องเรียน และสนใจที่จะอ่านหนังสือในมุมรักการอ่านเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านสะกดคำจากการทดสอบวัดความสามารถรายบุคคลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน่าพอใจซึ่งสอดคล้องกับสมุทธา วงษ์สวัสดิ์. (2551, น.74) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมนนทบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง และแบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ ที่แสดงถึงพัฒนาการด้านทักษะการฟังของนักเรียนในการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้สายสมร อุดทนต์ (2552, น.54) งานวิจัยเรื่องผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุขเกษม จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าเมื่อใช้นิทานอีสปเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 นาดยา สาคร (2556, น.24-26) วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานอีสป ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานอีสป สามารถพัฒนาการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กนของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานอีสปได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการอ่านสะกดคำ ในการนำวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ที่จะให้ได้ผล

นักเรียนต้องเรียนรู้ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์ สระลดรูป สระเปลี่ยนรูป อักษรนำ คำควบกล้ำ เหล่านี้เป็นพื้นฐานก่อนรวมทั้งต้องศึกษาและทำความเข้าใจในการอ่านแจกลูกคำ การอ่านสะกดคำ 1 พยางค์มาก่อน จึงจะเรียนรู้การอ่านสะกดคำ 2 พยางค์จากนิทาน 6 เรื่องที่ผู้วิจัยได้จัดทำ เรียบเรียงใหม่จากนิทานอีสป คำโครงเดิม ซึ่งเมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำได้แล้วจะสามารถอ่านคำ ข้อความ ประโยคได้ไปพร้อมกันจะเป็นประโยชน์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีกด้วย

3.1.2 ในการจัดการเรียนการสอนนอกจากการใช้นิทานทั้ง 6 เรื่องที่ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหาจากนิทานอีสปแล้ว สามารถนำนิทานอื่นๆ หรือแต่งขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมเพิ่มเติมจากกับระดับชั้นของนักเรียนตามทักษะทางภาษาไทยที่ต้องการพัฒนาหรือแก้ปัญหาตามความเหมาะสมได้อย่างหลากหลาย

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการพัฒนาการสอนอ่านสะกดคำในการอ่านวิชาภาษาไทยในการเรียนการสอนนักเรียนที่อ่านไม่คล่อง และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่าน การเขียนสะกดคำ ในทุกระดับชั้นให้เป็นแนวทางเดียวกัน

3.2.2 ศึกษาเรื่องการนำนิทานอื่นๆ เช่นนิทานพื้นบ้านไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ ให้ครบทุกทักษะในวิชาภาษาไทย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง เพื่อนำมาแก้ปัญหาที่พบให้ตรงจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยใจรักและภาคภูมิใจในภาษาของตนเอง

บรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ
และมาตรฐานการเรียนรู้.
- กล้า พิมพ์วงศ์. (2540). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการ
อ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติ และความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2550). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จันทร์เพ็ญ สุภาพล. (2535). *การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบ
ดนตรีและนิทานประกอบภาพ ควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือ*. (ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- จิระประภา บุญนิตย์. (2526). *หุ้่นการทำและวิธีการใช้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปาดญา.
- ณรงค์ รอดพันธ์. (2542). *เทคนิคการเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลี้ยงเซียง.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2551). *นวัตกรรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เน้น
การใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริม
และพัฒนาการอ่านและเขียนแห่งประเทศไทย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2535). *พฤติกรรมการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครู
ธนบุรี.
- นาตยา สาคร. (2556). *การพัฒนาทักษะการสะกดคำที่มีตัวสะกดตามมาตราแม่กน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานอีสป*. (ปริญญาการศึกษาแบบอิสระ ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นารี ศิริทรัพย์. (2529). *นิทานและหุ่นสำหรับเด็กนครปฐม*. ภาควิชาการอนุบาล. นครปฐม:
สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- น้ำฝน ปิยะ. (2543). *การใช้นิทานปลายเปิดเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย โรงเรียน
อนุบาลระยอง จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- บันลือ พฤษะวัน. (2533). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2537). นิทานพื้นบ้าน. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 8. เล่มที่ 1 หน่วยที่ 2, น.56-128 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา: คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พรจันทร์ จันทวิมล. (2529). การเล่านิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. วารสารลูกรัก. เล่ม 4, น.29-30.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: (พิมพ์ครั้งที่ 6). อักษรเจริญทัศน์.
- โรงเรียนวัดปากบึง. (2561). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2561. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดปากบึง
- _____. (2561). รายงานประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ส.ม.ศ.) โรงเรียนวัดปากบึง. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดปากบึง.
- โรงเรียนวัดสำนักบก (2556). นิทานอีสปชุดส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี: โรงเรียนวัดสำนักบก.
- ล้วน เลิศอาวาส. (2542). คุณค่าของนิทาน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิไล มาศจรัส (2551). เทคนิคการเขียนการเล่านิทาน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนระดับประถมศึกษา (2). ใน เอกสาร ประกอบการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศจี แถวถิ่นทอง. (2539). ศิลปะการอ่านในภาษาไทย 5. (พิมพ์ครั้งที่ 2). หน่วยที่ 2, น.56-128 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศรียรัตน์ เจ็งกลิ่นจันทร์. (2538). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สายสมร อุดหนดี. (2552). ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุขเกษม จังหวัดสุพรรณบุรี. (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย*. หน่วยที่ 1 นนทบุรี: บัณฑิตศึกษา สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2549). การอ่านพัฒนาการคิด. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย*. (ฉบับปรับปรุง, หน่วยที่ 1). น.1-35 นนทบุรี: สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมนธา วงษ์สวัสดิ์. (2551). *การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมนนทรี กรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2561). รายงานการ ประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 โรงเรียนวัด ปากบึง ม.ป.ท.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการ เรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). *การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน*. กรุงเทพฯ. องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2549). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สมพร จารุณี. (2549). กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน. *วารสารวิชาการ*. เล่มที่ 9. (3). 27-31.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏนครปฐม.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชื่อ ดร.วราภรณ์ แก้วสีขาว ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
เลขที่ 38/4 ตำบลป่าเสม็ด อำเภอสว่างโฮง-ลก จ.ปทุมธานี 96120
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีบัณฑิต (ปร.ด) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ประสบการณ์สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาเป็น
ระยะเวลา 9 ปี
ประสบการณ์ศึกษานิเทศก์รับผิดชอบภาษาไทย 3 ปี มีความรู้ ความสามารถใน
ทักษะทางภาษาไทยทุกประเภท
2. ชื่อ นายเฉลิม เสนีย์ศรีสกุล ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี
เขต 1 43/2 หมู่ 2 ตำบล สำนักบก อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000
วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ประสบการณ์สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาเป็น
ระยะเวลาถึงปัจจุบัน 26 ปี 2 เดือน มีความรู้ ความสามารถในทักษะทาง
ภาษาไทยทุกประเภท
3. ชื่อ นางมยุรา เพชรรัตน์ ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ ครูเชี่ยวชาญ
สถานที่ทำงาน บ้านเลขที่ 401/175 หมู่ 8 ถนนพิชัยสงคราม 10 ซอยแบ่งนวล 2
ตำบลอรุณภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม) (ศึกษาศาสตร์-การสอน)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ประสบการณ์สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาเป็น
ระยะเวลา 37 ปีผู้แทนครูผู้สอนและวิทยากรช่วยสอนและผลิตสื่อการสอนวิชา
ภาษาไทยด้วยระบบทางไกลผ่านดาวเทียมโรงเรียนวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2539 จำนวน 8 ครั้ง
มีความรู้ ความสามารถในทักษะทางภาษาไทยทุกประเภท

โรงเรียนวัดปากบึง 28 ถนนเคหะร่ม
เกล้า 2/2 แขวงคลองสองต้นนุ่น
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

วันที่ 22 กันยายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงนามในหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำ
อิสระ)

ข้าพเจ้านางสาวแววมณี ทองจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตร
และการสอน วิชาเอกภาษาไทย มีความประสงค์ขออนุญาตหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาทำยนี้ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

.....
(นางสาวแววมณี ทองจันทร์)

โทรศัพท์ 09-5736-8510

เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

เพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาทำยนี้

.....
(อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ)

หมายเหตุ นักศึกษาส่งเอกสารต้นฉบับให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา และส่งไฟล์มาที่

manerat.lea@stou.ac.th

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 22 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วราภรณ์ แก้วสีขาว

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวแววมณี ทองจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้ิทานอีสปในการพัฒนาการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลัก และกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 09-5736-8510

0522.16 (บ)/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 22 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายเฉลิม เสนีย์ศรีสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวแววมณี ทองจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้นิตานอัสปในการพัฒนาการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 09-5736-8510

0522.16 (บ)/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 22 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางมยุรา เพชรรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวแววมณี ทองจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้นิตานธิสปีในการพัฒนาการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 09-5736-8510

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ และนิทาน

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 1 เรื่อง สะกดคำตามนิทานลากับจิ้งหรีด

เวลา 2 ชั่วโมง

นางสาวแววมณี ทองจันทร์

ครูผู้สอน

1. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- สะกดคำสองพยางค์ในนิทานเรื่องลากับจิ้งหรีดตามที่กำหนดได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. เล่นเกมปริศนาคำทายอะไรเอ่ย “คุณอยู่ในถ้ำ นอนกว่าหัวเข่าชี้” ให้นักเรียนทายคำตอบร่วมกัน

2. จากคำตอบปริศนาคำทาย “จิ้งหรีด” ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำว่า “จิ้งหรีด”

ขั้นสอน

1. ครูให้อธิบายเพิ่มเติมเรื่องการอ่านสะกดคำ การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน

2. ครูให้นักเรียนจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนตามที่จับคู่อ่านในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน พร้อมนำนิทานเรื่องลากับจิ้งหรีดแจกให้นักเรียนแต่ละคู่ ครูติดบัตรคำสองพยางค์และคำอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด นักเรียนอ่านตามครู พร้อมอธิบายการอ่านสะกดคำอีกครั้ง โดยให้แต่ละคู่เลือกคำสองพยางค์จากนิทานที่อ่านไม่ได้ให้มาเขียนที่กระดานให้เพื่อนอ่านคู่ไหนอ่านสะกดคำที่เพื่อนเขียนได้ก่อนให้รางวัล ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำทุกคำที่นักเรียนเขียนบนกระดานอีกครั้ง

3. นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานลากับจิ้งหรีดพร้อมกัน ครูสังเกตถ้าคำไหนนักเรียนอ่านยังไม่คล่องครูเขียนสะกดคำบนกระดานและให้นักเรียนอ่านสะกดคำซ้ำ ๆ จนอ่านได้

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่องสะกดคำตามนิทาน “ลากับจิ้งหรีด” และให้นักเรียนอ่านสะกดคำจำให้ดีท้ายนิทานประกอบการสรุป อีกครั้ง

4. สื่อการเรียนรู้

- ปริศนาคำทาย
- บัตรสะกดคำสองพยางค์ตามนิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด

- นิทานเรื่องลากับจิ้งหรีด

5. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องลากับจิ้งหรีด ก่อนเรียน หลังเรียน

- แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านสะกดคำ

วิธีการวัด

- ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องลากับจิ้งหรีด ก่อนเรียน หลังเรียน

- สังเกตพฤติกรรมการอ่านสะกดคำ

6. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องที่ 1 ลากับจิ้งหรีด

วันหนึ่งขณะที่ลากำลังเดินอยู่ในท้องทุ่ง มันพบจิ้งหรีดตัวหนึ่งส่งเสียงร้องอย่างเบิกบานตรงมุมหนึ่งของทุ่งที่มีหญ้าขึ้นเต็ม เจ้าลาฟังเพลงของจิ้งหรีดด้วยความชื่นชม ยิ่งนัก มันเป็นเพลงที่เปี่ยมด้วยความร่าเริง จนหัวใจที่เฝหาความสำราญของลาแทบจะลั่นไปด้วยความปิติที่จะร้องเพลงให้ได้อย่างจิ้งหรีด

"อะไรกันหรือ" เจ้าลากลามอย่างนอบน้อมยิ่ง **"อะไรทำให้ท่านมีเสียงไพเราะเสนาะหูเช่นนี้ ท่านกินอะไรหรือ ที่ทำให้ท่านขับขานเพลงได้ไพเราะเช่นนี้"**

"มีสิ" เจ้าจิ้งหรีดผู้นิยมชมชอบความขบขันตอบ **"พวกเรากินน้ำค้าง ท่านลองดูก็จะรู้เอง"** ดังนั้นในเวลาต่อมา เจ้าลาก็ไม่กินไม่ดื่มสิ่งใดอีกเลยนอกจากน้ำค้าง เป็นธรรมดาไม่นานเจ้าลาโง่ผู้น่าสงสารก็ตายจากไป

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: กฎแห่งธรรมชาติไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้

อ่านสะกดคำจำให้ดี

1. ท้องทุ่ง	สะกดว่า	ทอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้โท-ท้อง-ทอ-อุ-งอ-ทุ่ง-ไม้เอก-ทุ่ง	ท้องทุ่ง
2. ส่งเสียง	สะกดว่า	สอ-โอะ-งอ-สง-ไม้เอก-ส่ง-สอ-เอีย-งอ-เสียง	ส่งเสียง
3. เบิกบาน	สะกดว่า	บอ-เออ-กอ-เบิก-บอ-อา-นอ-บาน	เบิกบาน
4. ชื่นชม	สะกดว่า	ชอ-อือ-นอ-ชื่น-ไม้เอก-ชื่น-ชอ-โอะ-มอ-ชม	ชื่นชม
5. น้ำค้าง	สะกดว่า	นอ-อำ-นำ-ไม้โท-น้ำ-คอ-อา-งอ-คาง-ไม้โท-ค้ำ	น้ำค้าง

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานอ่านง่ายโรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ภาพ : เฉลิม เสนีย์ศรีสกุล โรงเรียนวัดสำนักบก

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 2 เรื่อง สะกดคำตามนิทานเด็กชายกับต๊กแตน

เวลา 2 ชั่วโมง

นางสาวแววมณี ทองจันทร์

ครูผู้สอน

1. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- สะกดคำสองพยางค์ในนิทานเรื่องเด็กชายกับต๊กแตนตามที่กำหนดได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงเพลงต๊กแตนตำข้าวตามยูทูป

เพลงต๊กแตนตำข้าว

ต๊กแตนตำข้าว เอ๋ย ต๊กแตนตำข้าวๆ ตัวมันยาว ยาว เอ๋ย เออ.....ตามันโต โต

เจ้าสาวต๊กแตน เจ้าไปแอะแอนที่ไหนมาๆ ไปกินใบไม้ใบหญ้า เอ้อ เออ..ตามประสาของเรา ต๊กแตนตำข้าว เอ๋ย ต๊กแตนตำข้าว ๆ ขามันยาว ยาว เอ้อ เออ...ปีกมันสีเขียว

เจ้าหนุ่มต๊กแตน เจ้าไปแอะแอนที่ไหนมาๆ ไปกินใบไม้ใบหญ้า เอ้อ เออ..ตามประสาของเรา

(ที่มา : Thaischool.in.th)

2. จากบทเพลง "ต๊กแตนตำข้าว" ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำว่า "ต๊กแตน" ตามครู จากนั้นครูอธิบายเพิ่มคำว่า "ต๊กแตน" สะกด ตอ-อะ-กอ-ตัก-ไม้ตรี-ตัก-ตอ-แอะ-นอ-แตน เวลาอ่าน อ่านว่า ตัก-กะ-แตน (คำที่มีมากกว่า 1 พยางค์บางคำอ่านแทรกเสียงสระ อะ ระหว่างพยางค์ คือ พยัญชนะตัวสะกดของพยางค์ที่มาข้างหน้านอกจากจะทำหน้าที่ตัวสะกดแล้ว ยังออกเสียงประสมกับสระเป็นอีกพยางค์หนึ่งด้วย และพยางค์ที่แทรกเข้ามานี้ เป็นพยางค์เบา เช่น จักจั่น อ่านว่า จัก-กะ-จั่น ตักตา อ่านว่า ตัก-กะ-ตา) และซักถามนักเรียนว่าวันนี้ นักเรียนจะได้อ่านสะกดคำนิทานเรื่องอะไร ให้ทุกคนช่วยกันทายชื่อเรื่องนิทาน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แบ่งตามการนับจำนวน นำนิทานเรื่องเด็กชายกับต๊กแตน ให้ทุกกลุ่มอ่านสะกดคำชื่อเรื่องของนิทาน และให้อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่ละบรรทัด

พร้อมกัน คำไหนอ่านไม่ได้ครูเขียนบนกระดานพาอ่านสะกดคำจนจบเรื่อง โดยเน้นเลือกคำสองพยางค์ ครูพาอ่านสะกดคำทุกคำที่เขียนบนกระดานอีกครั้ง

2. นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานเด็กชายกับตุ๊กแตนพร้อมกันอีกครั้ง ครูสังเกตถ้าคำไหนนักเรียนอ่านยังไม่คล่องให้สะกดคำซ้ำ ๆ จนอ่านได้

3. ครูนำบัตรคำอ่านสะกดคำสองพยางค์ตามนิทานเรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน ที่ใส่กล่องแยกลงในถุงๆ ละคำจำนวน 5 คำ แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงบัตรคำอ่านสะกดคำสองพยางค์กลุ่มไหนเรียงถูกต้อง อ่านสะกดถูกต้องครบ 5 คำก่อน เป็นกลุ่มชนะครูให้รางวัลและพูดชมเชยกลุ่มที่เรียงบัตรคำเสร็จก่อนและให้คะแนนตามลำดับการเรียงเสร็จ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่องสะกดคำตามนิทาน “เด็กชายกับตุ๊กแตน” และให้นักเรียนอ่านสะกดคำจำให้ดีทำนิทานประกอบการสรุป อีกครั้ง

4. สื่อการเรียนรู้

- ยูทูปเพลงตุ๊กแตนตำข้าว
- นิทานเรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน
- บัตรสะกดคำสองพยางค์ตามนิทานเรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน

5. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน ก่อนเรียน หลังเรียน

วิธีการวัด

- ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องเด็กชายกับตุ๊กแตน ก่อนเรียน หลังเรียน

6. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องที่ 2 เด็กชายกับตุ๊กแตน

เช้าวันหนึ่งอากาศแจ่มใส เด็กชายคนหนึ่งจึงออกไปวิ่งไล่จับตุ๊กแตนตามทุ่งหญ้า เมื่อจับได้มากพอแล้วจึงกลับบ้าน ระหว่างทางเขาก็พบแมงป่องตัวหนึ่ง แต่คิดว่ามันเป็นตุ๊กแตนจึงคิดจะจับมัน ก่อนที่มือของเขาจะถึงตัวมันนั้น มันก็ชูหางขึ้นทันทีและพูดขู่เด็กน้อยว่า "อย่านะเจ้าหนู ถ้าเจ้าจับเข้าไปเจ้าอาจจะต้องเสียตุ๊กแตนทั้งหมดที่เจ้าจับมาได้ อีกด้วย"

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: การทำอะไรเพียงเพื่อผลประโยชน์เล็กน้อย อาจทำให้เสียผลประโยชน์ที่ตนมีอยู่

อ่านสะกดคำจำให้ดี

1. วันหนึ่ง	สะกดว่า	ว-อ-ะ-นอ-วัน-หอน-อ-อี-งอ-หนึ่ง-ไม้เอก-หนึ่ง	วันหนึ่ง
2. เด็กชาย	สะกดว่า	ดอ-เอะ-กอ-เด็ก-ชอ-อา-ยอ-ชาย	เด็กชาย
3. กลับบ้าน	สะกดว่า	กอ-ลอ-อะ-บอ-กลับ-บอ-อา-นอ-บาน-ไม้โท-บ้าน	กลับบ้าน
4. แมงป่อง	สะกดว่า	มอ-แอะ-งอ-แมง-ปอ-อ-งอ-ปอง-ไม้เอก-ปอง	แมงป่อง
5. ชูหาง	สะกดว่า	ชอ-อู-ชู-หอ-อา-งอ-หาง	ชูหาง

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือนิทานอีสปชุดส่งเสริมการอ่าน

โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ภาพ : เฉลิม เสนีย์ศรีสกุล โรงเรียนวัดสำนักบก

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
แผนที่ 3 เรื่อง สะกดคำตามนิทานไก่กับพลอย	เวลา 2 ชั่วโมง
นางสาวแววมณี ทองจันทร์	ครูผู้สอน

1. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- สะกดคำสองพยางค์ในนิทานเรื่องไก่กับพลอยตามที่กำหนดได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง “กูก กูก ไก่” ตามยูทูป ให้เลือกตัวแทนแม่ไก่ 5 คน และแม่ไก่เลือกลูกไก่เองตามสัดส่วนของนักเรียนที่มาเรียนในห้อง พร้อมทำท่าทางประกอบเพลงด้วย

เพลง “กูก กูก ไก่”

กูก กูก ไก่ เลี้ยงลูกมาจนใหญ่ ไม่มีนมให้ลูกกิน
ลูกร้อง เจี๊ยบ เจี๊ยบ ลูกร้องเจี๊ยบ เจี๊ยบ เจี๊ยบ เจี๊ยบ
แม่ก็เรียกไปคู้ยดิน ทำมาหากินตามประสาไก่เอ๋ย

(ทำนอง วิชัย น้อยเสนีย์, เนื้อร้อง บทกล่อมเด็ก)

2. จากบทเพลง ”กูก กูก ไก่” ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำว่า “กูก กูก ไก่” และครูให้ดูรูปจากนิทานสอบถามว่าวันนี้นักเรียนจะได้อ่านสะกดคำนิทานเรื่องอะไร

ขั้นสอน

1. จากคำตอบครูให้นักเรียนสะกดคำว่า “ไก่กับพลอย” และเปิดยูทูปนิทานเรื่องไก่กับพลอยที่จะได้อ่านในครั้งนี้นักเรียนดู
2. แล้วให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามกลุ่มแม่ไก่ลูกไก่ พร้อมนำนิทานเรื่องไก่กับพลอย อ่านพร้อมกันกับนักเรียนจนจบทีละกลุ่ม ครูสังเกตการอ่านของแต่ละกลุ่ม ครูเลือกคำสองพยางค์ไม่ซ้ำกันให้

นักเรียนฝึกอ่านจากเพาเวอร์พอยท์ที่ครูพิมพ์ให้ ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันอ่านสะกดคำ และกลุ่มไหนอ่านสะกดคำที่ครูพิมพ์ได้ถูกต้องก่อนเป็นกลุ่มชนะ และมีรางวัลพร้อมให้เพื่อนๆ ชมเชยให้แต่ละกลุ่มคิดคำชมเชยแล้วพูดพร้อมกัน เช่น “เก่งจริงนะกลุ่มนี้” หรือ “วันนี้กินอะไร...จึงตอบได้เก่งจริงๆ” จากนั้นกลุ่มที่ตอบถูก ตอบกลับพร้อมกัน เช่น “ดีมีนมใจจึงได้ตอบถูก” แล้วแต่ทุกกลุ่มจะคิดหาคำตอบเอง ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำทุกคำในเพาเวอร์พอยท์ พร้อมกันอีกครั้ง

3. ครูและนักเรียนอ่านออกเสียงนิทานไปกับพลอยพร้อมกัน ครูสังเกตถ้าคำไหนนักเรียนอ่านยังไม่คล่องครูและนักเรียนอ่านสะกดคำซ้ำๆ จนสามารถอ่านได้

4. ครูกำหนดคำสองพยางค์จากนิทานเรื่องไ่กับพลอย จากเพาเวอร์พอยท์กลุ่มละ 5 คำ ให้แต่ละกลุ่มอ่านสะกดคำ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่องสะกดคำตามนิทาน “ไ่กับพลอย” และให้นักเรียนอ่านสะกดคำจำให้ดีขึ้นทำนิทานประกอบการสรุป อีกครั้ง

4. สื่อการเรียนรู้

- ยูทูปเพลงก๊ิก ก๊ิก ไ่
- ยูทูปนิทานเรื่องไ่กับพลอย
- นิทานเรื่องไ่กับพลอย
- เพาเวอร์พอยท์คำสองพยางค์
- บัตรคำสองพยางค์จากนิทานเรื่องไ่กับพลอย

5. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องไ่กับพลอย

ก่อนเรียน หลังเรียน

วิธีการวัด

- ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องไ่กับพลอย ก่อนเรียน หลังเรียน

6. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องที่ 3 ไก่กับพลอย

ไก่แจ้ตัวหนึ่งขณะที่คุ้ยเขี่ยดินหาอาหารอยู่นั้นไปพบพลอยเม็ดหนึ่ง งามดีมีค่ามาก จึงพูดเปรยๆ ขึ้นว่า “ถ้าเจ้าของของเจ้ามาพบเจ้าเช่นนี้ เขาคงเก็บเจ้าไปฝังไว้ในหัวแหวนตามเดิม นี่เจ้าไม่มีค่าอะไรแก่เรา สู้แต่ข้าวสุกข้าวสารสักเมล็ดเดียวก็ไม่ได้” ว่าง่ายก็คุ้ยเขี่ยหากินไปโดยไม่สนใจพลอยเม็ดนั้นเลย

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: ของมีค่าหากอยู่ในมือของคนที่ไม่ได้ใช้ก็เปล่าประโยชน์

อ่านสะกดคำจำให้ดี

1. ไก่แจ้	สะกดว่า กอ-ไอ-ไก ไม่-เอก-ไก จอ-แอ-แจ-ไม้-ไท-แจ้	ไก่แจ้
2. คุ้ยเขี่ย	สะกดว่า คอ-อุ-ยอ-คฺย-ไม้-ไท-คฺย ขอ-เอีย-เขีย-ไม้-เอก-เขีย	คุ้ยเขี่ย
3. งามดี	สะกดว่า งอ-อา-มอ-งาม-ดอ-อี-ดี	งามดี
4. หัวแหวน	สะกดว่า หอ-ฮัว-หัว-หอ-วอ-แอ-นอ-แหวน	หัวแหวน
5. ข้าวสุก	สะกดว่า ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้-ไท-ข้าว-สอ-อุ-กอ-สุก	ข้าวสุก

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือนิทานอีสปชุดส่งเสริมการอ่าน

โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ภาพ : เฉลิม เสนีย์ศรีสกุล โรงเรียนวัดสำนักบก

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
แผนที่ 4 เรื่อง สะกดคำตามนิทานหมากับเงา	เวลา 2 ชั่วโมง
นางสาวแววมณี ทองจันทร์	ครูผู้สอน

1. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- สะกดคำสองพยางค์ในนิทานเรื่องหมากับเงาตามที่กำหนดได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพสะพาน ภาพแม่น้ำ ภาพสุนัข ภาพเงาในน้ำ ภาพก้อนเนื้อ ครูถามนักเรียน แต่ละภาพเป็นภาพอะไรแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำแต่ละภาพ และให้นักเรียนทายดูว่า วันนี้เรียนจะได้่านนิทานเรื่องอะไร

2. จากคำตอบครูให้นักเรียนเล่าเรื่อง “หมากับเงา” ตามที่เคยได้ยินมาโดยแต่ละคนเล่าต่อกัน จนจบเรื่อง

ขั้นสอน

1. ครูนำไม้ไอศกรีมสะกดคำที่เขียนคำสองพยางค์จากนิทานเรื่องหมากับเงาแจกให้นักเรียน อ่านสะกดคำ

2. นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานหมากับเงาร่วมกัน ครูสังเกตถ้าคำไหนนักเรียนอ่านยังไม่คล่องให้นักเรียนที่อ่านสะกดได้พาอ่านสะกดคำให้เพื่อนๆ อ่านตาม

3. ให้นักเรียนสะกดคำที่ครูพูดคำสองพยางค์ทีละคนจนครบทุกคนใครสะกดไม่ได้ให้เพื่อนๆ ที่สะกดได้ช่วยบอก

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่องสะกดคำตามนิทาน “หมากับเงา” และให้นักเรียน อ่านสะกดคำจำให้ดีทำนิทานประกอบการสรุป อีกครั้ง

4. สื่อการเรียนรู้

- รูปภาพ
- นิทานเรื่องหมากับเงา

5. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทาน

เรื่องหมากับเงา ก่อนเรียน หลังเรียน

- แบบประเมินการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องหมากับเงา

วิธีการวัด

- ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องหมากับเงา ก่อนเรียน หลังเรียน

- ประเมินการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องหมากับหมากับเงา

6. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องที่ 4 หมากับเงา

หมาตัวหนึ่งคาบก้อนเนื้อวิ่งข้ามสะพานมา เมื่อถึงกลางสะพานก็ก้มมองลงไปใต้น้ำ เบื้องล่างเห็นหมาตัวหนึ่งกำลังคาบเนื้อชิ้นใหญ่กว่า

"โอ้โฮ ! เจ้าหมานี่มันได้เนื้อมาจากไหนนะชิ้นใหญ่กว่าเราเสียอีก" เจ้าหมาคิดในใจด้วยความละโมภ จึงอ้าปากเห่ากรรโชกหมายจะแย่งเอาเนื้อก้อนนั้นมาครอง

ทันทีที่อ้าปาก เนื้อที่คาบอยู่ก็ร่วงหล่นลงน้ำ กว่าจะสำนึกได้หมากับก้อนเนื้อที่เห็นคือเงาของตัวเองในน้ำก็สายเกินไปเสียแล้ว

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: โลกมาก ลากหาย

อ่านสะกดคำจำให้ดี

1. ก้อนเนื้อ	สะกดว่า	กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้โท-ก้อน-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ	ก้อนเนื้อ
2. สะพาน	สะกดว่า	สอ-อะ-สะ-พอ-อา-นอ-พาน	สะพาน
3. ละโมภ	สะกดว่า	ลอ-อะ-สะ-มอ-โอ-บอ-โมภ	ละโมภ
4. อ้าปาก	สะกดว่า	ออ-อา-อา-ไม้โท-อ้า-ปอ-อา-กอ-ปาก	อ้าปาก
5. ทันที	สะกดว่า	ออ-อะ-นอ-ทัน-ทอ-อี-ที	ทันที

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือนิทานอีสปชุดส่งเสริมการอ่าน

โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ภาพ : เฉลิม เสนีย์ศรีสกุล โรงเรียนวัดสำนักบก

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 5 เรื่อง สะกดคำตามนิทานชาวนากับงูเห่า

เวลา 2 ชั่วโมง

นางสาวแววมณี ทองจันทร์

ครูผู้สอน

1. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- สะกดคำสองพยางค์ในนิทานอีสปเรื่องชาวนากับงูเห่าตามที่กำหนดได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแถว 5 กลุ่ม นำบัตรคำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้แต่ละกลุ่มแล้วให้นักเรียนช่วยกันเรียงให้เป็นคำ กลุ่มไหนเรียงคำได้ก่อนให้อ่านสะกดคำและอ่านคำได้ถูกต้องได้รางวัล

2. จากคำตอบของการเรียงพยัญชนะให้ช่วยกันวาดรูปตามชื่อเรื่องให้เหมือนที่สุด

ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนนำนิทานของแต่ละกลุ่มมาต่อกับภาพที่แต่ละกลุ่มวาดเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานพร้อมกันแล้วให้นักเรียนเลือกคำสองพยางค์ที่มีความหมาย เขียนอ่านสะกดคำใส่กระดาษที่ครูแจกให้ กลุ่มละ 5 – 10 คำ

2. ให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอโดยแบ่งหน้าที่กันอ่านสะกดคำสองพยางค์ที่กลุ่มตัวเองเขียนไว้จนครบทุกคำ แล้วเลือกคำให้เพื่อนกลุ่มอื่นอ่านสะกดคำ ที่กลุ่มตัวเองเขียนมา ถ้าอ่านไม่ได้ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านจนสามารถอ่านได้

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงนิทานชาวนากับงูเห่าพร้อมกันอีกครั้ง ครูสังเกตถ้าคำไหนนักเรียนอ่านยังไม่คล่องครูและนักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำซ้ำ ๆ จนสามารถอ่านสะกดคำสองพยางค์ได้คล่อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่องสะกดคำตามนิทาน “ชาวนากับงูเห่า” และร่วมกันอ่านสะกดคำจำให้ดีท้ายนิทานประกอบการสรุป อีกครั้ง

4. สื่อการเรียนรู้

- บัตรคำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
- นิทานเรื่องชาวนากับงูเห่า

5. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องชวานากับังงเห่าก่อนเรียน
หลังเรียน

- แบบประเมินการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องชวานากับังงเห่า

วิธีการวัด

- ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทาน
เรื่องชวานากับังงเห่า ก่อนเรียน หลังเรียน

- ประเมินการอ่านสะกดคำตามนิทานเรื่องชวานากับังงเห่า

6. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องที่ 5 ชาวนาที่บงเห่า

วันหนึ่งในฤดูหนาวอันเย็นยะเยือก ชาวนาคนหนึ่งเดินมาพบงูนอนขดตัวแข็งทื่อ ใกล้ตายเพราะทนความหนาวเหน็บ ชาวนา รู้สึกสงสารจึงอุ้มงูไว้แนบอกแล้วนำกลับไปบ้านด้วย

เมื่อมาถึงบ้าน ชาวนาได้ก่กองไฟให้ความอบอุ่นแก่งู แต่ทันทีที่งูฟื้นคืนสติก็เลื้อยปราดเข้าอกชาวนาจนถึงแก่ความตาย

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: คนพาลย่อมไม่รู้จักบุญคุณผู้อื่น

อ่านสะกดคำจำให้ดี

1. นอนขด	สะกดว่า	นอ-ออ-นอ-นอน-ขอ-โอะ-ตอ-ขด	นอนขด
2. ชาวนา	สะกดว่า	ชอ-อา-วอ-ชาว-นอ-อา-นา	ชาวนา
3. เยเยือก	สะกดว่า	ยอ-อะ-ยะ-ยอ-เอื่อ-กอ-เยือก	เยเยือก
4. กองไฟ	สะกดว่า	กอ-ออ-งอ-กอง-ฟอ-โอ-ไฟ	กองไฟ
5. อบอุ่น	สะกดว่า	ออ-โอะ-บอ-อบ-ออ-อุ-นอ-อุณ-ไม้เอก-อุ่น	อบอุ่น

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือนิทานอีสปชุดส่งเสริมการอ่าน

โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ภาพ : เฉลิม เสนีย์ศรีสกุล โรงเรียนวัดสำนักบก

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 6 เรื่อง สะกดคำตามนิทานอีสปกว้างกับเสือ

เวลา 2 ชั่วโมง

นางสาวแววมณี ทองจันทร์

ครูผู้สอน

1. สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- สะกดคำสองพยางค์ในนิทานอีสปเรื่องกว้างกับเสือตามที่กำหนดได้

3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนเข้ากลุ่มตามเวรทำความสะอาดประจำวัน 5 กลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาอ่าน สะกดคำที่ครูเขียนไว้ให้ แล้วไปกระซิบข้างหูคนในกลุ่มของตัวเองให้กระซิบต่อกันไปจนถึงคนสุดท้าย ให้ออกมาเขียนคำที่สะกดไว้

2. กลุ่มไหนเขียนคำและอ่านสะกดได้ถูกต้องเป็นกลุ่มที่ชนะครูชมเชยพร้อมให้รางวัล

ขั้นสอน

1. จากคำตอบคือ “กว้างกับเสือ” ครูให้นักเรียนอ่านสะกดคำ

2. ครูและนักเรียนทบทวนเรื่องการอ่านสะกดคำ การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำ เสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน

3. ครูแจกนิทานเรื่อง “กว้างกับเสือ” ให้แต่ละกลุ่มเลือกคำสองพยางค์ที่อ่านสะกดได้กลุ่มละ 3 คำ เขียนใส่กระดาษที่ครูแจกให้กลุ่มไหนเขียนเสร็จก่อนส่งตัวแทนมาสอนเพื่อนอ่าน กลุ่มต่อไปถ้า ซ้ำกันต้องเปลี่ยนคำใหม่อาจเป็นคำ 1 พยางค์ก็ได้ ถ้าอ่านสะกดไม่ถูกครูและนักเรียนช่วยแก้ไขจน สามารถอ่านได้ถูกต้อง

4. ครูและนักเรียนอ่านออกเสียงนิทานกว้างกับเสือพร้อมกันอีกครั้ง ครูสังเกตถ้าคำไหน นักเรียนอ่านยังไม่คล่องให้ทุกคนร่วมกันอ่านสะกดคำซ้ำ ๆ จนสามารถอ่านได้

5. ครูและนักเรียนนำคำที่ทุกกลุ่มเขียนมาติดที่กระดานแล้วร่วมกันอ่านสะกดทุกคำอีกครั้ง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่องสะกดคำตามนิทาน “กว้างกับเสือ” และร่วมกันอ่าน สะกดคำจำให้ดีท้ายนิทานประกอบการสรุป อีกครั้ง

4. สื่อการเรียนรู้

- เกมกระชิบ
- นิทานเรื่องกวางกับเสือ

5. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทาน

เรื่องกวางกับเสือก่อนเรียน หลังเรียน

วิธีการวัด

- ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามนิทาน

เรื่องกวางกับเสือ ก่อนเรียน หลังเรียน

6. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องที่ 6 กวางกับเสือ

กวางตัวหนึ่งหนีการตามล่าของนายพราน กระจ้อนหนีไปอย่างไม่คิดชีวิต เมื่อพบถ้ำแห่งหนึ่งก็ลนลานรีบเข้าไปหลบซ่อน โดยไม่ทันได้ดูให้ตีเสียก่อน

ขณะนั้นเสือดัวหนึ่งกำลังนอนหลับอยู่ในถ้ำ ได้ยินเสียงฝีเท้าของกวางก็สะดุ้งตื่น มันเห็นกวางเดินตื่นกลัวเข้ามา เสือโคร่งก็ส่ายยิ้มแยะเขี้ยว นึกในใจว่า **"โอ้โฮ! วันนี้โชคดีจริง ๆ จู ๆ ก็มีเหยื่อมาให้ขย้ำกินถึงที่"**

เสือดัวโคร่งหมอบข่มรอให้กวางเดินเข้ามาใกล้ ๆ แล้วกระจ้อนเข้าตะปบกวาง โขคร้าย กินเป็นอาหารได้อย่างง่ายดาย

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :: จงมีสติ พิจารณาให้รอบคอบก่อนเสมอ

อ่านสะกดคำจำให้ดี

1. นายพราน	สะกดว่า	นอ-อา-ยอ-นาย-พอ-รอ-อา-นอ-พราน	นายพราน
2. กระจ้อน	สะกดว่า	กอ-รอ-อะ-กระ-จอ-โอ-นอ-โจน	กระจ้อน
3. เสือโคร่ง	สะกดว่า	สอ-เอือ-เสือ-คอ-รอ-โอ-งอ-โครง-ไม้เอก-โคร่ง	เสือดัวโคร่ง
4. แยกเขี้ยว	สะกดว่า	ยอ-แอะ-กอ-แยก-ขอ-เอี้ย-วอ-เขี้ยว-ไม้โท-เขี้ยว	แยกเขี้ยว
5. ลนลาน	สะกดว่า	ลอ-โออะ-นอ-ลน-ลอ-อา-นอ-ลาน	ลนลาน

ที่มา : ดัดแปลงจากหนังสือนิทานอีสปชุดส่งเสริมการอ่าน

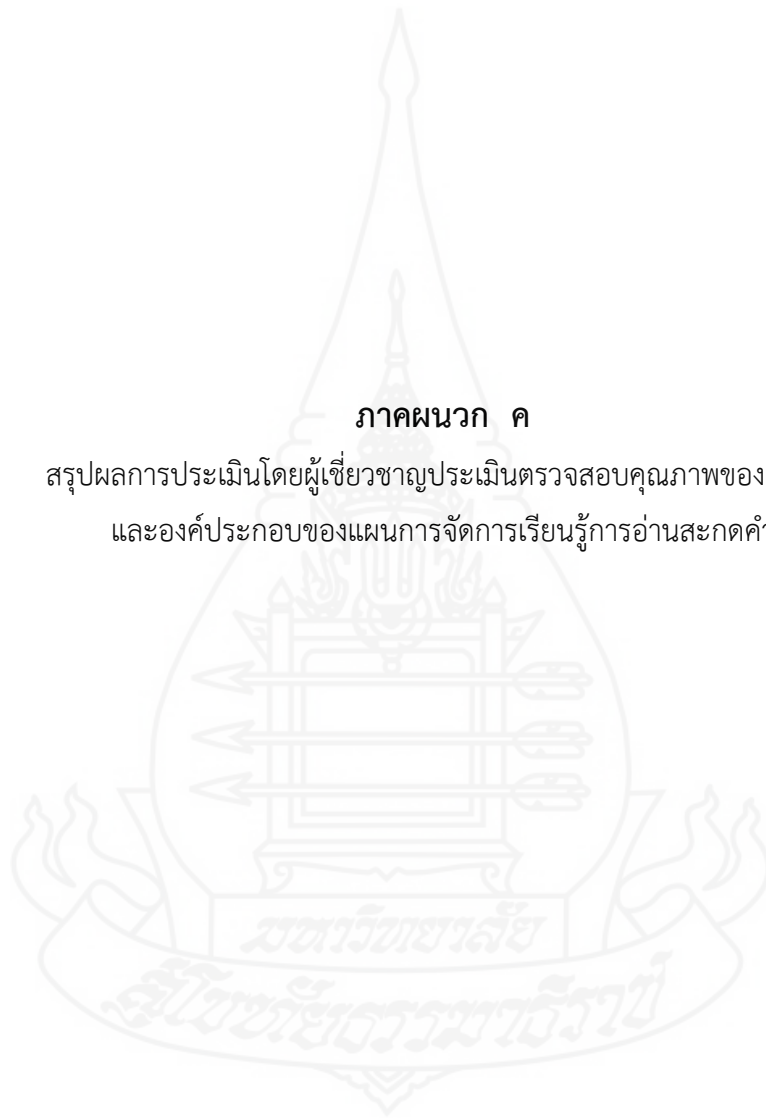
โรงเรียนวัดสำนักบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ภาพ : เฉลิม เสนีย์ศรีสกุล โรงเรียนวัดสำนักบก

ภาคผนวก ค

สรุปผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหา
และองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ

ตารางที่ 3.1 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
แผนที่ 1 เรื่อง สะกดคำตามนิทานลากับจิ้งหรีด

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการ ประเมินผล)	4	5	5	14	5
2. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	3	5	4	12	4
3. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	3	5	4	12	4
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหา	4	5	4	13	4.33
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	3	5	4	12	4
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	3	5	4	12	4
8. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น	4	5	4	13	4.33
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
10. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
รวม	40	50	41	131	37.65
เฉลี่ย				13	3.77

ตารางที่ 3.2 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
แผนที่ 2 เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทานเด็กชายกับตุ๊กแตน

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ การวัดและการ ประเมินผล)	4	5	4	13	4.33
2. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	4	13	4.33
3. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	4	13	4.33
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	4	13	4.33
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
8. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น	4	5	4	13	4.33
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
10. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
รวม	40	50	40	130	4.33
เฉลี่ย				13	4.33

ตารางที่ 3.3 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
แผนที่ 3 เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทานไก่กับพลอย

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ การวัดและการ ประเมินผล)	4	5	4	13	4.33
2. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	4	13	4.33
3. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	4	13	4.33
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหา	4	5	4	13	4.33
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	4	13	4.33
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
8. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น	4	5	4	13	4.33
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
10. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
รวม	40	50	40	130	4.33
เฉลี่ย				13	4.33

ตารางที่ 3.4 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
แผนที่ 4 เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทานหมากับเงา

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ การวัดและการ ประเมินผล)	4	5	4	13	4.33
2. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	4	13	4.33
3. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	4	13	4.33
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	4	13	4.33
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
8. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น	4	5	4	13	4.33
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
10. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
รวม	40	50	40	130	4.33
เฉลี่ย				13	4.33

ตารางที่ 3.5 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
แผนที่ 5 เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทานชาวนากับงูเห่า

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมีองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ การวัดและการ ประเมินผล)	4	5	4	13	4.33
2. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	4	13	4.33
3. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	4	13	4.33
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	4	13	4.33
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
8. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น	4	5	4	13	4.33
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
10. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
รวม	40	50	40	130	4.33
เฉลี่ย				13	4.33

ตารางที่ 3.6 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
แผนที่ 6 เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทานกว้างกับเสือ

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ การวัดและการ ประเมินผล)	4	5	4	13	4.33
2. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	4	13	4.33
3. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	4	13	4.33
4. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	4	13	4.33
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
8. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น	4	5	4	13	4.33
9. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
10. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	4	5	4	13	4.33
รวม	40	50	40	130	4.33
เฉลี่ย				13	4.33

ตารางที่ 3.7 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ
เรื่อง การอ่านสะกดคำตามนิทาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการ	ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพ					
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6
1.แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการ เรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
2.แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
3.แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้อง กัน	4	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
4.สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหา	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
5.กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
6.กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
7.กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับ เนื้อหา	4	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
8.กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการอ่านสะกดคำของนักเรียน ดีขึ้น	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
9.กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
10.มีการวัดและประเมินผลตาม จุดประสงค์	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
รวม	42.65	43.33	43.33	43.33	43.33	43.33
เฉลี่ย	4.23	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียน-หลังเรียน
และแบบเฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียนหลังเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง คะแนน 30 คะแนน

*****

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย **×** ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “**จิ้งหรีด**”
  - ก. จอ-อิ-งอ-จิง-ไม้โท-จั้ง-หออ-รอ-อี-ดอ-หรีด
  - ข. จอ-อิ-งอ-จิง-ไม้โท-หออ-รอ-อี-ดอ
  - ค. จอ-อิ-งอ-จิง-ไม้เอก-จั้ง-หออ-รอ-อี-ดอ-หรีด
2. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “**ท้องทุ่ง**”
  - ก. ทอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้โท-ท้อง-ทอ-อุ-งอ-ทุ่ง-ไม้โท-ทุ่ง
  - ข. ทอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้โท-ท้อง-ทอ-อุ-งอ-ทุ่ง-ไม้เอก-ทุ่ง
  - ค. ทอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้เอก-ท้อง-ทอ-อุ-งอ-ทุ่ง-ไม้เอก-ทุ่ง
3. “**รอ-อา-รา-ไม้เอก-ร่า-รอ-เออ-งอ-เริง**” ตรงกับข้อใด
  - ก. ล่าเลิง
  - ข. เริงร่า
  - ค. ร่าเริง
4. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “**เบิกบาน**”
  - ก. บอ-เอ-กอ-เบิก-บอ-อา-นอ-บาน
  - ข. บอ-เออ-กอ-เบิก-บอ-อา-นอ-บาน
  - ค. บอ-เออ-เบิก-บอ-อา-นอ-บาน
5. “**ขอ-อีอ-นอ-ขึ้น-ไม้เอก-ขึ้น-ขอ-โอะ-มอ-ชม**” ตรงกับข้อใด
  - ก. ชมขึ้น
  - ข. ขึ้นชม
  - ค. ขึ้นชม

6. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ตึกแตน”
- ตอ-อะ-กอ-ตัก-ไม้ตรี-ตัก-ตอ-แอ-นอ-แตน
  - ตอ-อะ-กอ-ตัก-ตอ-แอ-นอ-แตน
  - ตอ-อะ-กอ-ตัก-ไม้โท-ตัก-ตอ-แอ-นอ-แตน
7. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ระหว่าง”
- รอ-อะ-ระ-วอ-อา-งอ-หวาง-ไม้เอก-หว่าง
  - รอ-อะ-ระ-หอ-วอ-อา-งอ-หวาง-ไม้เอก-ว่าง
  - รอ-อะ-ระ-หอ-วอ-อา-งอ-หวาง-ไม้เอก-หว่าง
8. “มอ-แอ-งอ-แมง-ปอ-ออ-งอ-ปอง-ไม้เอก-ป่อง” ตรงกับข้อใด
- แมลงป่อง
  - แม้งป่อง
  - แมงป่อง
9. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “เด็กชาย”
- ดอ-เอะ-กอ-เด็ก-ชอ-อา-ยอ-ชาย
  - ดอ-เอ-ไม้ไต่คู้-กอ-เด็ก-ชอ-อา-ยอ-ชาย
  - เอ-ดอ-ไม้ไต่คู้-กอ-เด็ก-ชอ-อา-ยอ-ชาย
10. “ซุหfang” ตรงกับข้อใด
- ซอ-อุ-หอ-อา-งอ-หาง
  - ซอ-อุ-ซุ-หอ-อา-งอ-หาง
  - ซอ-อุ-หอ-อา-งอ
11. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ไก่แจ้”
- กอ-ไอ-ไก-ไม้เอก-ไก่-จอ-แอ-แจ-ไม้โท-แจ้
  - กอ-ไอ-ไก-ไม้เอก-ไก่-จอ-แอ-แจ-ไม้โท-แจ้
  - กอ-ไอ-ไก-ไม้เอก-จอ-แอ-แจ-ไม้โท
12. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “หากิน”
- หอ-อา-หา-กอ-อิน-กิน
  - หอ-อา-หา-กอ-อิ-นอ-กิน
  - หอ-อา-กอ-อิ-นอ-กิน

13. “สอ-โอะ-นอ-สน-จอ-ไอ-ใจ” ตรงกับข้อใด
- โสนใจ
  - ใสใจ
  - สนใจ
14. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “หัวแหวน”
- หอ-ฮัว-หัว-หอ-วอ-แอ-นอ-แหวน
  - หอ-ฮัว-หัว-วอ-แอ-นอ-แหวน
  - หอ-ฮัว-หอ-วอ-แอ-นอ-แหวน
15. “ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว-สอ-อุ-กอ-สุก” ตรงกับข้อใด
- ข้าวสุข
  - ขาวสุก
  - ข้าวสุก
16. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ก้อนเนื้อ”
- กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้โท-ก้อน-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ
  - กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้โท-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ
  - กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้เอก-ก้อน-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ
17. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ร่วงหล่น”
- รอ-วอ-งอ-ไม้เอก-ร่วง-ลอ-โอะ-นอ-หลน-ไม้เอก-หล่น
  - รอ-ฮัว-งอ-รวง-ไม้เอก-ร่วง-หอ-ลอ-นอ-หลน-ไม้เอก-หล่น
  - รอ-ฮัว-งอ-รวง-ไม้เอก-ร่วง-หอ-ลอ-โอะ-นอ-หลน-ไม้เอก-หล่น
18. “สอ-อะ-สะ-พอ-อา-นอ-พาน” ตรงกับข้อใด
- สพาน
  - สะพาน
  - สะพาน
19. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “อ้าปาก”
- อา-ไม้โท-อ้า-ปา-กอ-ปาก
  - ออ-อา-อา-ไม้โท-อ้า-ปอ-อา-กอ-ปาก
  - ออ-อา-อา-ไม้โท-อ้า-ปา-กอ-ปาก
20. “บอ-เอื่อ-งอ-เบื่อง-ไม้โท-เบื่อง-ลอ-อา-งอ-กลาง-ไม้เอก-ล่าง” ตรงกับข้อใด
- เบื่องล่าง
  - เบื่องล่าง

ค. เบื้องล่าง

21. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ชานา”
- ก. ชอ-อา-นอ-นอ-อา-นา
ข. ชอ-อา-วอ-นอ-อา-นา
ค. ชอ-อา-วอ-ชา-นอ-อา-นา
22. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ยะเยือก”
- ก. ยอ-อะ-ยะ-ยอ-เอือ-กอ-เยือก
ข. ยอ-ยะ-ยอ-เอือ-กอ-เยือก
ค. ยอ-อะ-ยะ-ยอ-เอือ-กอ-เหยือก
23. “กอ-อ-งอ-กอง-ฟอ-ไอ-ไฟ” ตรงกับข้อใด
- ก. กอไฟ
ข. กองไฟ
ค. ก่อไฟ
24. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “นอนขด”
- ก. นอ-ออ-นอ-นอน-ขอ-โอะ-ดอ-ขด
ข. นอ-ออ-นอ-นอน-ขอ-โอ-ดอ-ขด
ค. นอ-ออ-นอ-นอน-ขอ-ดอ-ขด
25. “ออ-โอะ-บอ-อบ-ออ-อุ-นอ-อุณ-ไม้เอก-อุณ” ตรงกับข้อใด
- ก. ออกอุณ
ข. อบอุณ
ค. โอบอุณ
26. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “นายพราน”
- ก. นอ-อา-ยอ-นาย-พอ-รอ-พราน
ข. นา-ยอ-นาย-ปรา-นอ-พราน
ค. นอ-อา-ยอ-นาย-พอ-รอ-อา-นอ-พราน
27. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ผีเท้า”
- ก. ผอ-อี-ผี-ทอ-เอา-เทา-ไม้โท-เท้า
ข. ผอ-อี-ผี-ทอ-เอา-ไม้โท-เท้า
ค. ผอ-อี-ผี-เทา-ไม้โท-เท้า

28. “กอ-รอ-อะ-กระ-จอ-โอ-นอ-โจน” ตรงกับข้อใด
- ก. กระจน
  - ข. กะโจน
  - ค. กระโจน
29. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “นอนหลับ”
- ก. นอ-ออ-นอ-ลอ-อะ-บอ-หลับ
  - ข. นอ-ออ-นอ-นอน-หอ-ลอ-อะ-บอ-หลับ
  - ค. นอ-ออ-นอ-นอน-หอ-ลอ-อะ-บอ-ลับ
30. “สอ-เอื่อ-เสื่อ-คอ-รอ-โอ-งอ-โครง-ไม้เอก-โคร่ง” ตรงกับข้อใด
- ก. เสื่อคร่ง
  - ข. เสื่อโคร่ง
  - ค. เสื่อโคร่ง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ หลังเรียน
เรื่อง การอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง คะแนน 30 คะแนน

*****

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย **×** ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. “ขอ-อือ-นอ-ชิน-ไม้เอก-ชิน-ขอ-โอะ-มอ-ชม” ตรงกับข้อใด

- ก. ชื่นชม
- ข. ชื่นชม
- ค. ชมชื่น

2. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “จิ้งหรีด”

- ก. จอ-อิ-งอ-จิง-ไม้โท-หอ-รอ-อี-ดอ
- ข. จอ-อิ-งอ-จิง-ไม้โท-จั้ง-หอ-รอ-อี-ดอ-หรีด
- ค. จอ-อิ-งอ-จิง-ไม้เอก-จั้ง-หอ-รอ-อี-ดอ-หรีด

3. “บอ-เออ-กอ-เบิก-บอ-อา-นอ-บาน” ตรงกับข้อใด

- ก. บานเบิก
- ข. เบิกบาน
- ค. เบอกบาน

4. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ห้องหุ้ง”

- ก. หอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้โท-ห้อง-หอ-อุ-งอ-หุง-ไม้โท-หุ้ง
- ข. หอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้เอก-ห้อง-หอ-อุ-งอ-หุง-ไม้เอก-หุ้ง
- ค. หอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้โท-ห้อง-หอ-อุ-งอ-หุง-ไม้เอก-หุ้ง

5. “รอ-อา-รา-ไม้เอก-ร่า-รอ-เออ-งอ-เริง” ตรงกับข้อใด

- ก. ร่าเริง
- ข. เริงร่า
- ค. ล่าเลิง

6. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ระหว่าง”

- ก. รอ-อะ-ระ-วอ-อา-งอ-หวาง-ไม้เอก-หว่าง
- ข. รอ-อะ-ระ-หอ-วอ-อา-งอ-หวาง-ไม้เอก-หว่าง
- ค. รอ-อะ-ระ-หอ-วอ-อา-งอ-หวาง-ไม้เอก-ว่าง

7. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ตึกแตน”
- ตอ-อะ-กอ-ตัก-ไม้โท-ตัก-ตอ-แอ-นอ-แตน
  - ตอ-อะ-กอ-ตัก-ตอ-แอ-นอ-แตน
  - ตอ-อะ-กอ-ตัก-ไม้ตรี-ตัก-ตอ-แอ-นอ-แตน
8. “ซุหาง” ตรงกับข้อใด
- ซอ-อุ-ซุ-หอ-อา-งอ-หาง
  - ซอ-อุ-หอ-อา-งอ-หาง
  - ซอ-อุ-หอ-อา-งอ
9. “มอ-แอง-อ-แมง-ปอ-อ-งอ-ปอง-ไม้เอก-ป่อง” ตรงกับข้อใด
- แมลงป่อง
  - แมงป่อง
  - แม่งป่อง
10. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “เด็กชาย”
- เอ-ดอ-ไม้ไต่คู้-กอ-เด็ก-ซอ-อา-ยอ-ชาย
  - ดอ-เอ-ไม้ไต่คู้-กอ-เด็ก-ซอ-อา-ยอ-ชาย
  - ดอ-เอะ-กอ-เด็ก-ซอ-อา-ยอ-ชาย
11. “สอ-โอะ-นอ-สน-จอ-โอ-ใจ” ตรงกับข้อใด
- โสนใจ
  - สนใจ
  - ใสใจ
12. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ไก่แจ้”
- กอ-โอ-ไก-ไม้เอก-ไก-จอ-แอ-แจ-ไม้โท-แจ้
  - กอ-โอ-ไก-ไม้เอก-ไก-จอ-แอ-แจ-ไม้โท-แจ้
  - กอ-โอ-ไก-ไม้เอก-จอ-แอ-แจ-ไม้โท
13. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “หัวแหวน”
- หอ-ฮัว-หัว-วอ-แอ-นอ-แหวน
  - หอ-ฮัว-หัว-หอ-วอ-แอ-นอ-แหวน
  - หอ-ฮัว-หอ-วอ-แอ-นอ-แหวน

14. “ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว-สอ-อุ-กอ-สุก” ตรงกับข้อใด
- ข้าวสุก
  - ข้าวสุก
  - ขาวสุก
15. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “หากิน”
- หอ-อา-หา-กอ-อิน-กิน
  - หอ-อา-กอ-อิ-นอ-กิน
  - หอ-อา-หา-กอ-อิ-นอ-กิน
16. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ร่วงหล่น”
- รอ-วอ-งอ-ไม้เอก-ร่วง-ลอ-โอะ-นอ-หลน-ไม้เอก-หล่น
  - รอ-อัว-งอ-รวง-ไม้เอก-ร่วง-หอ-ลอ-โอะ-นอ-หลน-ไม้เอก-หล่น
  - รอ-อัว-งอ-รวง-ไม้เอก-ร่วง-หอ-ลอ-นอ-หลน-ไม้เอก-หล่น
17. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “อ้าปาก”
- ออ-อา-อา-ไม้โท-อ้า-ปอ-อา-กอ-ปาก
  - อา-ไม้โท-อ้า-ปา-กอ-ปาก
  - ออ-อา-อา-ไม้โท-อ้า-ปา-กอ-ปาก
18. “บอ-เอื่อ-งอ-เบื่อง-ไม้โท-เบื่อง-ลอ-อา-งอ-กลาง-ไม้เอก-ล่าง” ตรงกับข้อใด
- เบื่องกลาง
  - เบื่องล่าง
  - เบื่องล่าง
19. “สอ-อะ-สะ-พอ-อา-นอ-พาน” ตรงกับข้อใด
- สะพาน
  - สะพาน
  - สพาน
20. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ก้อนเนื้อ”
- กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้โท-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ
  - กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้โท-ก้อน-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ
  - กอ-ออ-นอ-กอน-ไม้เอก-ก้อน-นอ-เอื่อ-เนื้อ-ไม้โท-เนื้อ

21. ซอ-อา-วอ-ชาว-นอ-อา-นา ตรงกับข้อใด
- ซอ-อา-นอ-นอ-อา-นา
  - ซอ-อา-วอ-ชาว-นอ-อา-นา
  - ซอ-อา-วอ-นอ-อา-นา
22. “อ-โอะ-บอ-อบ-อ-อุ-นอ-อุ-น-ไม้เอก-อุ-น” ตรงกับข้อใด
- อบอุ-น
  - อกอุ-น
  - โอบอุ-น
23. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ยะเยือก”
- ยอ-ยะ-ยอ-เอื่อ-กอ-เยือก
  - ยอ-อะ-ยะ-ยอ-เอื่อ-กอ-เยือก
  - ยอ-อะ-ยะ-ยอ-เอื่อ-กอ-เหยือก
24. “กอ-อ-งอ-กอง-ฟอ-ไอ-ไฟ” ตรงกับข้อใด
- กอไฟ
  - ก่อไฟ
  - กองไฟ
25. นอ-อ-นอ-นอ-น-ขอ-โอะ-ตอ-ขด ตรงกับข้อใด
- นอ-นขด
  - นอ-นโขด
  - นอ-นขด
26. “กอ-รอ-อะ-กระ-จอ-โอ-นอ-โจน” ตรงกับข้อใด
- กระจน
  - กระจน
  - กะจน
27. “สอ-เอื่อ-เสื่อ-คอ-รอ-โอ-งอ-โครง-ไม้เอก-โครง” ตรงกับข้อใด
- เสื่อโครง
  - เสื่อโคร้ง
  - เสื่อคร่ง
28. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “ผีเท้า”
- ฝอ-อี-ผี-ทอ-เอา-ไม้โท-เท้า
  - ฝอ-อี-ผี-ทอ-เอา-เทา-ไม้โท-เท้า

ค. ฝอ-อี-ฝี่-เทา-ไมโท-เท้า

29. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “นายพราน”

ก. นอ-อา-ยอ-นาย-พอ-รอ-อา-นอ-พราน

ข. นา-ยอ-นาย-ปรา-นอ-พราน

ค. นอ-อา-ยอ-นาย-พอ-รอ-พราน

30. ข้อใดคือการอ่านสะกดที่ถูกต้องของคำว่า “นอนหลับ”

ก. นอ-ออ-นอ-ลอ-อะ-บอ-หลับ

ข. นอ-ออ-นอ-นอน-หอ-ลอ-อะ-บอ-ลับ

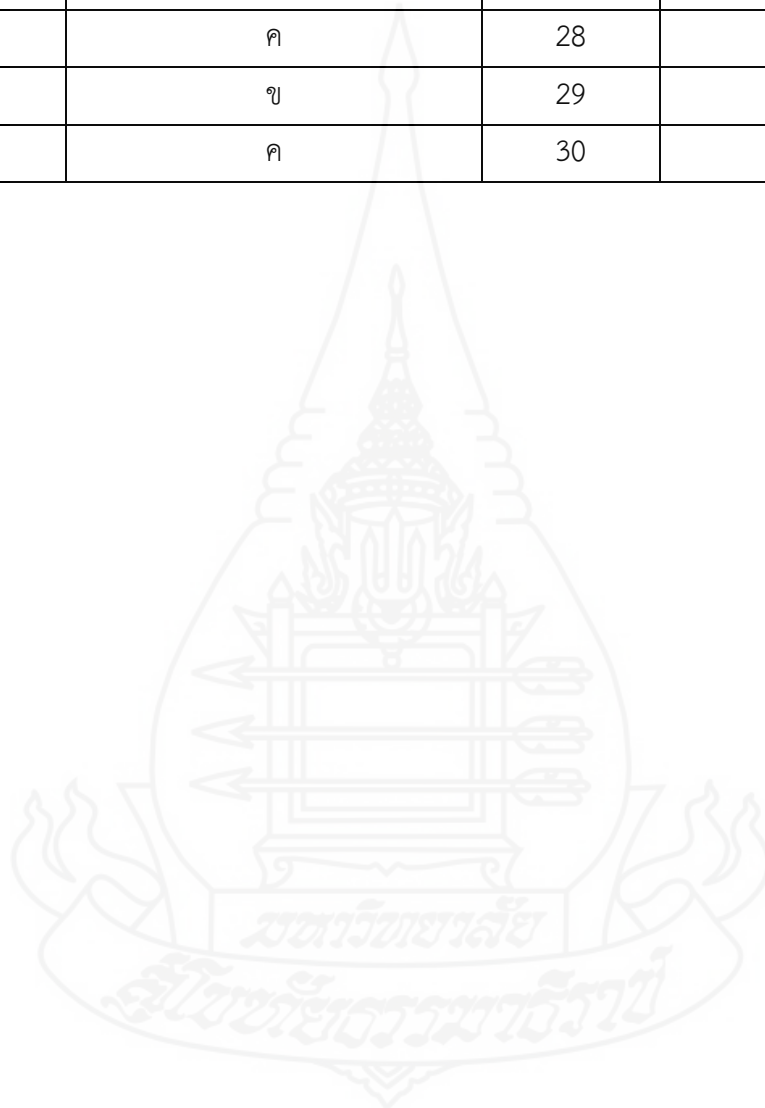
ค. นอ-ออ-นอ-นอน-หอ-ลอ-อะ-บอ-หลับ

ตารางที่ 3.8 แบบเฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียน-หลังเรียน
เรื่อง การอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ
เวลา 1 ชั่วโมง คะแนน 30 คะแนน

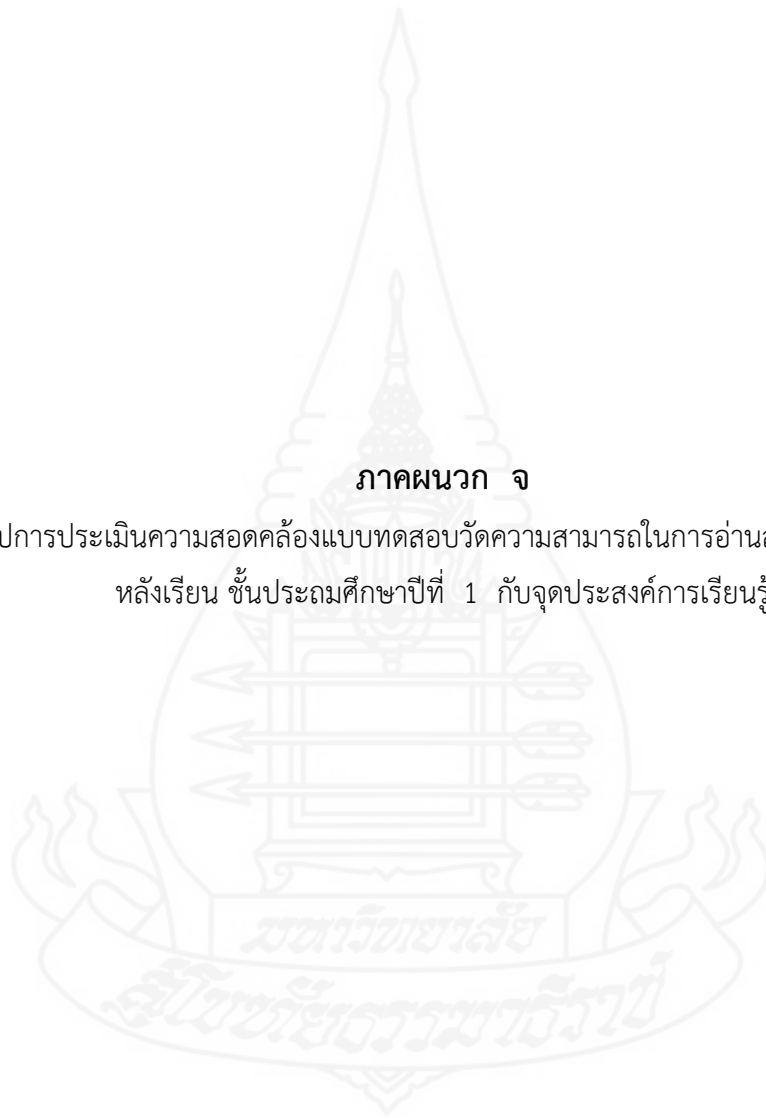
แบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียน		แบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน	
ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	ก	1	ก
2	ข	2	ข
3	ค	3	ข
4	ข	4	ค
5	ค	5	ก
6	ก	6	ข
7	ค	7	ค
8	ค	8	ก
9	ก	9	ข
10	ข	10	ค
11	ข	11	ข
12	ข	12	ก
13	ค	13	ข
14	ก	14	ข
15	ค	15	ค
16	ก	16	ข
17	ค	17	ก
18	ค	18	ค
19	ข	19	ก
20	ก	20	ข
21	ค	21	ข
22	ก	22	ก
23	ข	23	ข
24	ก	24	ค

แบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียน		แบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน	
ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
25	ข	25	ก
26	ค	26	ข
27	ก	27	ก
28	ค	28	ข
29	ข	29	ก
30	ค	30	ค

ภาคผนวก จ

แบบสรุปการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ก่อนเรียน
หลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 3.9 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกด
คำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
25	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
26	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

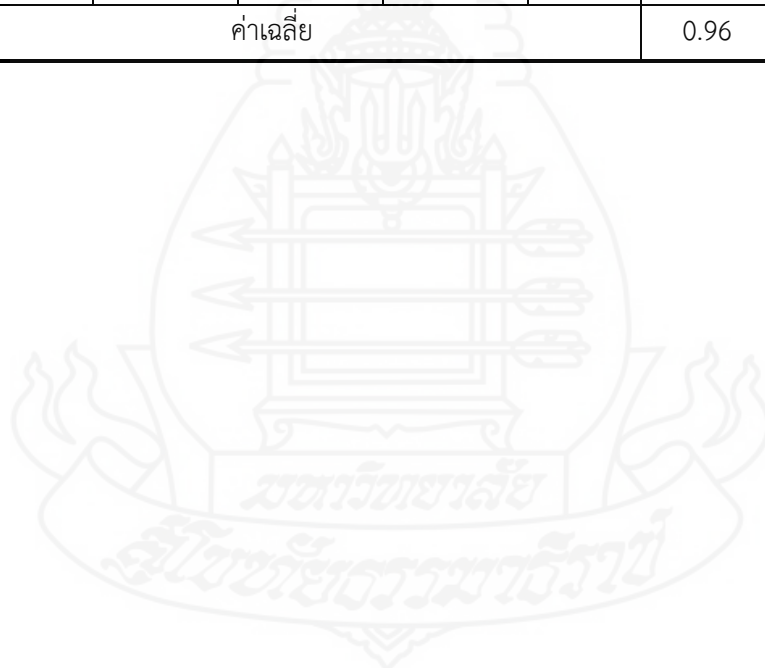
ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
29	+1	+1	0	2	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
รวม	29	28	27	84	28.35	
ค่าเฉลี่ย					0.95	

ตารางที่ 3.10 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
สะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
25	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
27	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
รวม	30	26	30	86	28.68	
ค่าเฉลี่ย					0.96	

ภาคผนวก ฉ
ผลประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 3.11 สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำเรื่อง การอ่านสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.063	0.83
2	0.69	0.83
3	0.63	0.83
4	0.88	0.50
5	0.54	0.38
6	0.42	0.55
7	0.46	0.55
8	0.79	0.50
9	0.75	0.50
10	0.71	0.50
11	0.67	0.83
12	0.71	0.67
13	0.67	0.83
14	0.67	0.50
15	0.50	0.38
16	0.63	0.52
17	0.63	0.50
18	0.71	0.50
19	0.67	0.83
20	0.71	0.67
21	0.88	0.33
22	0.83	0.33
23	0.67	0.83
24	0.71	0.67
25	0.67	0.50

ข้อที่	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
26	0.63	0.36
27	0.88	33
28	0.63	0.83
29	0.75	0.52
30	0.42	0.55

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

ตารางที่ 3.12 สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
 สละกคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดปากบึง จำนวน 30 ข้อ
 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
25	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
26	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	29	28	27	84	28.02	
	ค่าเฉลี่ย				0.93	

ตารางที่ 3.13 คำนวณค่า T-test สำหรับกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน สรุปผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ

ที่	เลขประจำตัว	คะแนนทดสอบก่อนเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน		ผลต่าง	
		คะแนนเต็ม	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	D	D ²
		30	100	30	100		
1	1	14	46.7	22	73.3	8	64
2	2	13	43.33	30	66.7	7	47
3	3	16	53.33	18	60.0	2	4
4	4	18	60.0	23	76.7	5	25
5	5	14	46.7	23	76.7	9	81
6	6	12	40.0	21	70.0	9	81
7	7	17	56.7	23	76.7	6	36
8	8	13	43.3	24	80.0	11	121
9	9	19	63.3	24	80.0	5	25
10	10	13	43.3	20	66.7	7	49
11	11	10	33.3	21	70.0	11	121
12	12	13	43.3	22	73.3	9	81
13	13	14	46.7	23	76.7	9	81
14	14	10	33.3	18	60.0	8	64
15	15	18	60.0	26	86.7	8	64
16	16	15	50.0	24	80.0	9	81
17	17	20	66.7	28	93.3	8	64
18	18	18	60.0	23	76.7	5	25
19	19	11	36.7	17	56.7	6	36
20	20	16	53.3	23	76.7	7	49
21	21	14	46.7	19	63.3	5	25
22	22	20	66.7	26	86.7	6	36
23	23	22	73.3	27	90.0	5	25
24	24	18	60.0	24	80.0	6	36
รวม	24	368		539		171	13.23
$\bar{X}$		15.33	51.1	22.46	74.9	7.13	55.13
S.D		3.29	10.98	2.84	9.48	2.13	

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวแววมณี ทองจันทร์
วันเกิด	28 มกราคม 2509
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิต (ศบ.) วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2545	ปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต (รบ.) วิชาเอกการเมืองการปกครองเปรียบเทียบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2558	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1

